

8 IHMISEN KEHITYSASTEET

8.1 Johdanto tietoon kehitysasteista

¹Luokat ovat luonnon järjestys ja osoittavat tajunnan eri kehitysasteet. Ilman näiden asteiden tuntemusta on mahdotonta arvioida yksilöä edes pintapuolisesti. Totuus niin ihmiskunnan kuin myös kaikkien muiden luomakuntien suhteen on, että yksilöt voivat olla eri kehitysasteilla ja eri kehitystasoilla, jotka määräytyvät yksilön kyseiseen valtakuntaan siirtymisen ajankohdan mukaan. Selkeimmin tämä osoittautuu eläinkunnassa, jossa tajunnankehitys tulee näkyviin yhä korkeammissa eläinmuodoissa.

²Ihmiskunnassa oleskelunsa aikana yksilö (monadi, ikiminä) läpikäy viisi eri tasoihin jaettua kehitysastetta, Kehitysaste ei tietenkään tule näkyviin inhimillisessä organismissa, joka on yleisesti ottaen samankaltainen yksilöllisistä tasoista riippumatta. Sen osoittautuu yksilön emotionaali- ja mentaaliverhossa. Sillä näissä verhoissa tajunnankehitys jatkuu sen jälkeen, kun eläinkunnassa oleva monadi on hankkinut tajunnan organismissa.

³Tajunnan kehittyminen ilmenee siten, että minä hankkii tajuntaa yhä korkeammissa molekyytilajeissa, kuusi emotionaaliverhossa ja neljä mentaaliverhossa. Mitä korkeamman molekyylijatun minä hankkii, sitä suurempi on sen verhojen korkeampien molekyytilajien prosenttiosuus.

⁴Mitä alempi kehitysaste, sitä useampia samankaltaisia kokemuksia käsittäminen ja ymmärtäminen vaativat. Sen tähden kehitys barbaariasteella vaatii niin suunnattoman pitkän ajan.

⁵Seuraava taulukko osoittaa, missä emotionaalisissa ja mentaalissa molekyytilajeissa minä normaalisti voi olla aktiivisesti tietoinen eri asteilla:

	molekyytilajit	
	emotionaaliset	mentaaliset
barbaariaste	48:5-7	47:7
sivilisaatioaste	48:4-7	47:6,7
kulttuuriaste	48:2-7	47:6,7
humaniteettiaste	48:2-7	47:4-7

⁶Numero 48 tarkoittaa emotionaalimaailmaa (jota epäasiallisesti kutsutaan ”astraalimaailmaksi”) ja numero 47 mentaalimaailmaa (kausaalimaailma mukaan luettuna). Seuraavista luvuista 7 tarkoittaa alinta molekyytilajia kyseisissä maailmoissa, 2 korkeinta molekyytilajia.

⁷Yksilön kehitystaso riippuu hänen aktiivomiskyvystään emotionaalisissa ja mentaalissa molekyytilajeissa, hänen kyvystään vastaanottaa, käsittää ja käyttää näitä hänen verhojensa molekyytilajien läpi virtaavia aine-energioita. Mitä korkeampaa tajunnanlajia hän voi hyödyntää, sitä korkeampi on hänen tasonsa.

⁸Annetut rajat eivät ole ehdottoman päteviä yksittäistapauksissa. Tajunta laajenee yli rajojen täysin ennakoimattomalla tavalla. Ja nämä rajat ovat usein riippuvaisia siitä, millä tasolla minä sillä hetkellä on. Monet kulttuuriasteen saavuttaneet ovat ehkä enimmäkseen tajunnantasoilla, jotka oikeastaan kuuluvat sivilisaatioasteelle. Monet sivilisaatioasteella olevat voivat joukko-psykooseissa, ekstaaseissa jne. kohota spontaanisti huomattavasti normaalin tasonsa yläpuolella. Kasvatuksen ja ympäristövaikutuksen ansiosta yksilö voi omaksua käyttäytymismallin, joka on hänen varsinaisen tasonsa ylä- tai alapuolella.

⁹Joka tapauksessa on mahdotonta määrittää yksilön tasoa. Aste sitä vastoin käy yleensä ilmi yksilön yleisestä elämänymmärtämyksestä riippumatta siitä, mitä kokemuksia ja tietoa yksilö on saanut inkarnaationsa aikana. Yksilön ymmärtäminen on suoraa seurausta kaikesta, mitä hänen alitajunnassaan on piilevänä aiemmissa olemassaoloissa hankitusta ja työstetystä kokemuksesta. Usein vain muutama prosentti siitä on aktualisoituneena uusissa inkarnaatioverhoissa, harvoin enemmän kuin 25 prosenttia.

¹⁰Hyvin helposti käy niin, että ihminen tunnekuohun yhteydessä vajoaa yhtäkkiä tasonsa alapuolelle tai hurmiotilan vaikutuksen alaisena kohoaa paljon sen yläpuolelle.

8.2 Emotionaaliaste

¹Emotionaaliasteelle kuuluvat barbaariaste, sivilisaatioaste ja kulttuuriaste.

²Barbaari- ja sivilisaatioasteella olevia hallitsee alempi emotionaalitajunta, kulttuuriasteella olevia taas korkeampi emotionaalitajunta:

emotionaaliaste	alempi	48:4-7
	korkeampi	48:2,3
mentaaliaste	alempi	47:6,7
	korkeampi	47:4,5
kausaaliaste		47:2,3

³Emotionaaliaste voidaan jakaa kuuteensataan tasoon. Barbaariasteella tajunta aktivoituu kahdessa alimmassa emotionaalisessa molekyylilajissa (48:6,7), sivilisaatioasteella kahdessa seuraavassa korkeammassa molekyylilajissa (48:4,5) ja kulttuuriasteella kahdessa korkeimmassa molekyylilajissa (48:2,3).

⁴Ihmiskunta on kehittänyt kolme rotua: lemuralaisen, atlantilaisen ja arjalaisen. Lemuralaiset ovat organisminen juurirotu, atlantilaiset emotionaalinen juurirotu ja arjalaiset ovat mentaalinen juurirotu. Lemuralainen juurirotu on täyttänyt tarkoituksensa: organismin täydellistämisen. Se on nopeasti kuolemassa sukupuuttoon. Atlantilainen juurirotu ei ole läheskään vielä suorittanut historiallista tehtäväänsä: emotionaalitajunnan täydellistämistä. Nuorella arjalaisella juurirodulla on vielä pari miljoonaa vuotta aikaa kehittyä, ennen kuin se on täydellistänyt mentaaliverhon.

⁵Rodut ja inkarnoituvat yksilöt on pidettävä jyrkästi erillään. Lemuralaiset voidaan jättää huomiotta. Kahteen muuhun rotuun kuuluvia yksilöitä on kaikilla kehitystasoilla. Yksilön tasoa ei voi päätellä hänen rodustaan.

⁶Suurin osa (noin 85 prosenttia) inkarnoituneesta ihmiskunnasta on alemmalla emotionaaliasteella. Ihmiskuntaan koostuu noin 60 miljardista yksilöstä. Näistä noin seitsemän miljardia on tällä hetkellä fyysisessä inkarnaatiossa. Muut ovat emotionaali-, mentaali- ja kausaalimaailmassa.

⁷Yksilöt kuuluvat klaaneihin. Nämä voivat olla erikokoisia, muutamasta sadasta yksilöstä muutamaan miljoonaan yksilöön.

⁸Klaanien yksilöt ovat suunnilleen samalla kehitystasolla, joka tapauksessa samalla kehitystasolla. Sitä vastoin klaanit ovat eri kehitystasolla. Niinä maailmanhistorian aikakausina, jotka voimme luokitella barbaarisiksi eli epäinhimillisiksi, kuuluivat klaanit pääasiassa alemmille kehitystasolle. Loiston aikakausia luonnehtivat korkeammalla tasolla olevat klaanit. Kaikkina aikoina ja kaikissa kansakunnissa on inkarnoitunut korkeimmalla tasolla olevia yksilöitä joko huonon korjuun vuoksi tai antaakseen panoksensa.

⁹Runous ja romaani, taide ja musiikki kuuluvat emotionaalisuuteen. Ne, jotka ”tarvitsevat jotakin tunteilleen”, kuuluvat emotionaaliasteelle. Lisäksi sille kuuluu käytännössä kaikki kulttuuriimme sisältyvä. Korkeampaan mentaalisuuteen kuuluville asioille ei ole markkinoita ja niiden ymmärtäminen on vähäistä. Siihen kuuluvat ideat ovat pitkälti yli vallitsevan todellisuustajun arviointikyvyn. Niitä pidetään sinisilmäisenä sangvinismina, fantasiana, utopiana. Tuskin kaksi prosenttia ihmiskunnasta on saavuttanut 47:5-asteen. Heidän edustajiaan ei voi odottaa tapaavansa kaukaisessa Skandinaviassa, jossa vallitsee akateeminen dogmatismi ja teknologia. Olisi tarkoitukseton inkarnoitua maissa, joissa ei ole kasvualustaa korkeammille mentaali-ideoille. Ideoiden maailmassa eivät voi elää ne, jotka ovat kiinnostuneita juoruista ja yksilöllisyyksistä (elämäkerrallisista) tarpeellisten tosiasioiden ja yksityiskohtien lisäksi.

¹⁰Ihmisiä kiinnostaa yksilön inkarnaatioverhoissa oleva tilapäinen ja satunnainen. Heillä ei

ole aavistustakaan minästä (joka on suurelta osin verhojensa ”uhri”). Kuinka heillä voisi olla sellaista käsitystä? He eivät ole oppineet erottamaan minää ja sen verhoja itsessään.

¹¹Aika yleinen fiktio, josta tosin helposti tulee liian monen emotionaaliasteella olevan hahattelijan päänäpintymä, on ”messiaskompleksi”. Tämän kompleksin uhri tulee yhä tietoisemmaksi ylivermaisesta kyvystään oivaltaa ja ymmärtää, ja hänestä tulee kiistaton auktoriteetti jokaisessa kokouksessa. Tällöin on vaarana, että hän joko vieraantuu yhä enemmän toisten ihmisten, ”liian tavallisten”, ”liian monien”, näkemyksistä, tai että hän tulee elämään suunnitelmien maailmassa, suunnitelmien, joita on mahdoton toteuttaa kohtuullisessa ajassa, tai että hän tulee ihanteistaan innostuneena esittämään aikalaisilleen hölmöä. Yleensä uranuurtajan kohtalona on joutua naurunalaiseksi.

8.3 Mentaaliaste

¹Mentaaliasteelle kuuluvat humaniteettiaste ja idealiteettiaste. Emotionaaliasteen tavoin mentaaliaste voidaan jakaa kolmeen asteeseen: alempi mentaaliaste ja korkeampi mentaaliaste sekä kausaaliaste. Alemmalle mentaaliasteelle on ominaista aktivoitunut tajunta kahdessa alimassa mentaalisisessä molekyylijajissa (47:6,7); korkeammalle mentaaliasteelle on ominaista aktivoitunut tajunta kahdessa seuraavassa korkeammassa lajissa (47:4,5); ja kausaaliasteelle on ominaista aktivoitunut tajunta kahdessa korkeimmassa molekyylijajissa (47:2,3).

²Alempi mentaalisuus kehittyy emotionaaliasteella, korkeampi mentaalisuus humaniteettiasteella ja kausaalitajunta idealiteettiasteella.

³Sekä spekulatiivinen ajattelu että aikamme teknologia osoittavat, kuinka pitkälle ihmiskunta voi päästä päätelmäajattelulla (47:7) ja periaateajattelulla (47:6).

⁴On liian aikaista kuvitella, mikä on tuloksena, kun huomattava osa ihmiskunnasta on hankkinut perspektiivijattelun (47:5). Joka tapauksessa tulemme näkemään sotien ja muun julmuuden ja epäinhimillisyyden loppuvan, niiden ollessa erehtymätön merkki barbaariuden edelleen hallitsevista ideologioista.

SIVILISAATIOASTE

8.4 Johdanto tietoon sivilisaatioasteesta

¹Barbaariastetta ja sen alkukantaista fysikalismia ei ole käsitelty tässä yhteydessä. Etnologit voivat toimittaa tarvittavan aineiston tälle asteelle kuuluvista tajunnallisista kyvyistä. Niitä voivat tutkia myös kaikki vanhemmat, koska ihminen syntymästään lähtien käy läpi kaikkien kehitystasojen varsinaiseen tasoonsa saakka.

²Sivilisaatioasteelle kuuluu kaikki se, mikä meidän aikanamme luetaan kulttuuriin, koska ihmiset eivät vielä tiedä, mitä kulttuurilla tarkoitetaan. Vain esoteriikka voi vastata tähän kysymykseen, mikä pätee lisäksi myös kaikkiin elämänongelmiin. Uskonnon, filosofian ja tieteen lisäksi tässä käsitellään myös kirjallisuutta, taidetta ja musiikkia. Jäljempänä esitetään siten lyhyt katsaus mainituilla aloilla vallitseviin ideologioihin (kreikankielisestä sanasta *idios* = oma, erotuksena todellisuusideoista koostuvasta ideologiasta).

³Samankaltaisia ”kulttuuri-ilmiöitä” esiintyy kaikilla eri kehitystasteilla. Niiden laatu ratkaisee, mille asteelle ne on luokiteltava.

⁴Kun todellisuutta ja elämää koskevasta tiedosta tulee yleistä omaisuutta, tulee ”mentaalinen” laatu tietenkin muuttumaan. Ihmisellä on näennäisen merkillinen kyky jäljitellä hänen oman asteensa yläpuolella olevia esikuvia. Sellaisissa tapauksissa vain ”taiteentuntija” voi määrittää ”taideteoksen” ilmaiseman elämänymmärtämyksen syvyyden.

⁵Esoteriikka selkeyttää, kuinka paljon barbaariutta on vielä jäljellä paljon ylistetyssä sivilisaatiossamme. Kestää vielä vuosisatoja sen jälkeen, kun esoteerinen maailman- ja elämänselitys on tunnustettu ainoaksi järkeväksi ja kestäväksi, ennen kuin kaikki barbarismit ja idiotismit on karsittu pois periytyneestä stereotyyppisestä ja sovinnaisesta ajattelusta.

⁶Noin 60 prosenttia ihmiskunnasta on sivilisaatioasteella. Tälle kuuluvalla yksilöllä on objektiivinen tajunta kolmessa alimmassa fyysisessä molekyylilajissa (49:5-7), subjektiivinen tajunta emotionaalimaailman neljässä alimmassa molekyylilajissa (48:4-7) ja mentaalimaailman kahdessa alimmassa molekyylilajissa (47:6,7).

⁷Monadi on keskistynyt emotionaaliverhon alempiin molekyylilajeihin tai mentaaliverhon alempiin molekyylilajeihin. Yleensä monadi on keskistynyt emotinaaliverhoon, joka on kaikista verhoista aktivoitunein. Emotionaalisessa suhteessa se on alempi emotionaaliminä ja mentaalissa suhteessa alempi mentaaliminä. Tällä asteella yksilö samaistuu itsekkäisiin tunteisiinsa ja päätelmäajattelun ja periaateajattelun sisältöön. Hän intellektualisoi alempaa emotionaalitajuntaa, barbaarista haluaan, tunteiksi (yhdistämällä halun ja ajattelun). Puheen ja toiminnan vaikuttimet määräytyvät johdonmukaisesti tunnetekijöiden mukaan.

⁸Alemmilla tasoilla pelko, kateus ja vahingonilo (toisten ihmisten onnettomuuksista) ovat voimakkaimmat tunteet.

⁹Sivilisaatioyksilö elää poistyyntävillä (vihan) alueilla, on yleisesti katsoen kateellinen, vahingoniloinen, tyytymätön kaikkeen ja kaikkiin.

¹⁰Vihanaste – viha on helvetti. Helvetin muodostavat emotionaalimaailmassa ihmisten vihamieliset kuvitelmat.

¹¹Tajunta kehittyy aktiivisuuden ansiosta. Kahdella alimmalla asteella viha on aktiivisuuden tehokkain tekijä. Maailmanhistoria todistaa kaunopuheisesti siitä, mitä tämä on ihmiskunnalle merkinnyt. Ihmiset ovat yleisesti ottaen satanisoineet olemassaolon. Kylvö on korjattava ja maailmanhistoria on maailmantuomioistuin.

¹²Korkeammilla tasoilla halu intellektualisoituu yhä enemmän, mikä merkitsee yhä vivah-teikkaampaa tunne-elämää.

¹³Elämä emotionaalimaailmassa sen jälkeen, kun fyysiset verhot on jätetty, tulee riippu-vaiseksi fyysisessä maailmassa eletystä tunne-elämästä. Fyysiset olosuhteet jäävät pois. Muilta osin yksilön emotionaalisuus ja mentaalisuus pysyvät muuttumattomina hänen hankkimine illuusioineen ja fiktioineen.

¹⁴Kausaaliverholla on yksinomaan passiivinen tajunta, havaitsee kaiken inkarnaatioverhojen vastaanottaman, näkee ja oppii vaistomaisella tavalla.

¹⁵Yksilö oppii vähitellen kehittämään päätelmäajattelua perusteesta seuraukseen, syystä vai-kutukseen.

¹⁶Korkeammilla tasoilla hän kehittää periaateajattelua eli filosofista ja tieteellistä ajattelua. Filosofia on tyypillinen sivilisaatiotuote. Se on kokoelma pohdintoja olemassaolosta ilman sii-hen vaadittavaa tosiasioiden tuntemusta. Yksilöstä tulee yleensä dogmaatikko tai skeptikko, hän hankkii yleensä jonkinlaisen maailman- ja elämänkatsomuksen, joka useimmiten perustuu fyysisiin tosiasioihin tai fiktioihin, jotka määräävät emotionaaliset tarpeet ja mentaaliset arvai-lut ja olettamukset.

¹⁷Hankittuaan periaateajattelun kyvyn (47:6) hän vertailee erilaisia maailman- ja elämän-katsomuksia ja näin tehdessään valitsee oman oivalluksensa ja ymmärtämyksensä mukaiset.

¹⁸Tällä asteella yksilö on arvostelukyvytön todellisuuden ja elämän suhteen. Hän hyväksyy lähes kaikki järjenvastaiset suggestiot. Hänet voidaan saada uskomaan melkein mitä tahansa.

¹⁹Kaikki, mikä koskee hänen omaa persoonallisuuttaan ja sen etuja (taloudellisia, sosiaalisia, uskonnollisia jne.), mikä perustuu juurtuneisiin mielipiteisiin, ennakkoluuloihin, dogmeihin jne., estää asiallisen arvion.

²⁰Yksilön hankittua periaateajattelun kyvyn (47:6) alkavat emotionaaliset katsantotavat hal-lita kaikilla aloilla. Ne pysyvät lähtemättöminä, kunnes ihmiskunnan enemmistö on saavuttanut kulttuuriasteen.

²¹Sivilisaatioasteella ihmisen emotionaaliverho koostuu pääasiassa neljännestä ja viidennestä molekyylilajista (48:4,5). Tämä on se verho, jossa yksilö on kaikkein intensiivisimmin tietoinen, jossa hän käytännöllisesti katsoen elää, johon monadi on keskistynyt.

²²Eetteriverho kuuluu suurelta osin ihmisen alitajuntaan ja hän havaitsee siihen kuuluvat energiat enimmäkseen elinvoimana tai elinvoiman puutteena.

²³Elimistö pääsee oikeuksiinsa sairauden tai erityistarpeiden tyydyttämisen yhteydessä.

²⁴Mutta ihmisen tajunta keskittyy enimmäkseen emotionaaliverhoon. Emotionaaliverho heittelee onnellisuuden ja kurjuuden, tyytyväisyyden ja tyytymättömyyden, rohkeuden ja pelon, luottamuksen ja epätoivon, riemun ja masennuksen jne. välillä.

²⁵Ihminen on halunsa, tunteensa ja mielikuvituksensa.

²⁶Sivilisaatioasteella hänen tehtävänään on pyrkiä saavuttamaan kulttuuriaste yleistajuisesti sanottuna jalostamalla ja hienostamalla halujaan, tunteitaan ja mielikuvitustaan. Itse asiassa tämä merkitsee lisääntyntä mahdollisuutta korkeammista molekyyli-lajeista tuleville värähtelyille, vapautumista alemmista ja samaistumista korkeampiin, jolloin korkeampien molekyyli-lajien (aluksi lajin 48:3) prosenttiosuus kasvaa, ja minä vetää näitä puoleensa ja samaistuu niiden tajuntaan.

²⁷Ilman esoteerista tietoa sivilisaatioyksilöllä ei ole käsitystä olemassaolon luonteesta, sen tarkoituksesta ja päämäärästä. Tarpeeksi terävä-älyisenä hän hylkää kaiken metafysiikan, ”uskon” ylifyysiseen, ja pitäytyy vain näkyvään maailmaan ainoana olemassa olevana. Filosofisessa mielessä hänestä tulee agnostikko ja antimetafysikko. Sielu on hänelle hermosolujen toiminto ja sen lisäksi runoilijoiden ja taiteilijoiden luoma kaunis fiktio.

²⁸Kirjallisuus on erinomainen niin kutsutun kulttuurin mittari. Aikamme romaaneissa kuvataan elämäntietämättömyysasteella olevia pääasiassa huonoja ominaisuuksia omaavia yksilöitä, ja siten nämä kirjalliset teokset vahvistavat yleistä illusionismia. Elämäkerrat mässäilevät alhaisimmilla ominaisuuksilla. Yksilöiden elämää tulkitaan heidän tunnekuohussa lausumiensa harkitsemattomien sanojen perusteella, heidän tekojaan toisten keksimien vaikuttimien perusteella. Hyvät ominaisuudet eivät ole lainkaan niin kiinnostavia. Se on kuin seuraelämässä; kun joku alkaa puhua hyvää jostakin yksilöstä, juorut hiljenevät ja siirrytään johonkin kiinnostavampaan.

²⁹Sama pätee kirjallisuuteen kuin kaikkeen muuhunkin. Meistä tulee sitä, mitä otamme vastaan, siis sitä, mitä luemme. ”Näytä minulle kirjahyllysi, niin tiedän sinun kehitysasteesi.”

³⁰Klassiset kirjailijat maalasivat mustavalkoisin värein ja tekivät siten korvaamattoman arvokkaan palveluksen ihmiskunnalle. He eivät poistaneet eroja totuuden ja valheen, oikean ja väärän, inhimillisen ja epäinhimillisen välillä. Strindbergin kaltaiset kirjailijat, skandaalikirjailijoista puhumattakaan, tekevät todellisen karhunpalveluksen vihapropagandallaan. Emotionaalimaailman alimpien alueiden pahimmat asiantuntijat eivät voi opastaa ihmisiä ulos elämänlabyrintista. Mutta sivilisaatioasteella ei ole myöskään syytä odottaa mitään jalostumista. Sitä suurempi on vaara, että nietzscheläiset epigonit ihailevat ja rohkaisevat ihmistyyppiä, jota Voltaire kutsui l’animal méchant par préférence.

³¹Se, mitä alemmilla kehitysasteilla kutsutaan kulttuuriksi, on usein naamioitua barbaarisuutta, mikä ilmenee rumuutena, epäsointuna, epäsofuna, vihan lukemattomina ilmentyminä. Aikamme kulttuuriprofeetat, jotka ovat yrittäneet levittää ymmärtämystä kaikesta epäaidosta, kaikesta rumasta, valheellisesta, väärästä, osoittavat kyvyttömyytensä ymmärtää todellista kulttuuria.

8.5 Emotionaalisuus sivilisaatioasteella

¹Jos lähdetään siitä, että kaikki on vihaa (poistyyntövoimaa) mikä ei ole rakkautta, (luoksevetävää voimaa) voidaan väittää, että sivilisaatioasteella olevia yksilöitä hallitsee viha sen kaikissa lukuisissa ilmenemismuodoissa. Kuulostaa paremmalta, mutta on pohjimmiltaan sama asia, jos sanotaan, että he ovat egoisteja.

²Inkarnaation aikana emotionaaliverho on tällä asteella punoutunut yhteen mentaaliverhon kanssa siten, että molemmat verhot ovat ikään kuin yksi verho. Tämä johtaa siihen, että halu ja ajatus voidaan harvoin erottaa toisistaan, että useimmat ajattelevat emotionaalisten impulssien vaikutuksen alaisina. Koska emotionaaliverho on verrattomasti elävöityneempi ja aktiivisempi

kuin mentaaliverho, määrää emotionaalisuus myös ajattelua, jolloin ajattelusta tulee nk. tunteajattelua.

³Sivilisaatioasteella esiintyvät yleisimmät tunteet voidaan jakaa viiteen pääryhmään. Vahvin ja yleisin tunne on pelko. Se on perustavanlaatuisen ja pohjimmiltaan emotionaalisesti paha. Ihminen pelkää sairautta ja kuolemaa, ystävien ja rakkaiden, terveyden, rahan, tulojen, omaisuuden, aseman, arvostuksen menetyksiä, virheiden tekemistä, kaikenlaisia onnettomuuksia. Hän pelkää emotionaalisten illuusioiden ja mentaalisten fiktioiden menetyksiä, tulevaisuutta, tunteitaan, ajatuksiaan, itse pelkoa.

⁴Tämä paha on juurtunut syvälle eläimelliseen luontoon. Myös eläimet pelkäävät. Pelko piilee vaistomaisessa, alitajuisessa kokemuksessa. Se piilee tietämättömyydessä todellisuudesta, elämästä ja Laista. Se ilmenee voimattomuuden tunteena tuntemattomien voimien edessä, tunteena siitä, että huono kylvä on korjattava, tietämättömyyden, kykenemättömyyden, rajoittuneisuuden tunteena. ”Maailman synty”, josta teologit puhuvat hölynpölyä, ei ole ”synty” (rikos ääretöntä olentoa vastaan) eikä tullut ihmisen kautta, vaan se johtuu monadien poistyyntävästä perustaipumuksesta, joka osoittautuu jo kasvien loiselämässä ja eläinten petoelämässä, mikä on vastoin elämän suurta lakia, ykseyden lakia, elämän tarkoitusta, kaiken onnellisuuden perustaa kosmoksessa.

⁵Pelko on tietämättömyyttä siitä, että kuolemaa ei ole, että jokaisella ikeatomilla on ikuinen elämä, että elämä on iloa, onnea, autuutta, että elämänmuotojen muuttuminen ja hajoaminen johtavat parempiin muotoihin, rikkaampaan elämään, että toisten tunteet ”tarttuvat” salamanopeasti telepaattisen siirron kautta, jolloin meistä tietämättämme tulee kaikenlaisten joukko-psykoosien uhreja.

⁶Emotionaalisuus on illusiivisuutta ja niin ollen väistämätöntä todellisuuden vääristelyä, olipa se sitten meistä kuinka todellista tahansa kokiessamme sen. Vain mentaalisuus voi vapauttaa meidät tästä riippuvuudesta. Emotionaalisuus voidaan voittaa uskon fiktioiden avulla. Fiktiot voittavat illuusioiden, ja tämä on ”pelastuminen pahasta uskon kautta”. Mutta epäily tulee aina uudelleen esiin, kunnes varmuus perustuu todellisuustiedolle.

⁷Alitajuisen kokemus aiempien inkarnaatioverhojen kärsimyksistä yhdistyneenä kuvitteellisiin ajatuksiin samanlaisten asioiden mahdollisuudesta tulevaisuudessa johtaa levottomuuteen ja ahdistukseen, josta kukaan ei voi vapautua ennen kuin yksilö on hankkinut itsetietoisuuden kausaaliverhossaan ja siten on ja tietää olevansa lopullisesti vapaa.

⁸Maailmanhistoria, uskonsodat, kidutukset ja kerettiläisroviot todistavat siitä, että sivilisaatioasteen uskonnolla ei ole ollut ihmiskuntaa jalostavaa vaikutusta.

⁹Se parhaimmisto, joka uhrautui taistelussa vapauden ja oikeuden, suvaitsevaisuuden ja veljeyden, yksinkertaisimman inhimillisyyden puolesta, mursi kirkon tyrannian. Valistusfilosofit olivat heterogeeninen joukko ajattelijoita ja runoilijoita, mutta heitä yhdisti taistelu barbaarisen metafysiikan dogmeja vastaan.

8.6 Sivilisaatioasteen mentaliteetti

¹Sivilisaatioasteella olevat mentaaliset tyypit ovat aina mentaalisesti aktiivisia, usein erittäin aktiivisia, eivätkä harvoin äärimmäisen analyyttisiä, jatkuvasti diskursiivisesti ajattelevia ja levottomasti pohtivia. He pitävät erittäin tärkeänä kielellistä tarkkuutta, ajatuksen loogista terävyyttä, kykyä erottaa pääasia sivuseikoista. Jos he ovat hankkineet periaateajattelun (47:6) kyvyn, tulee käsiteanalyysistä, käsitteiden määrittelystä, usein heidän harrastuksensa. Silloin he sopivat hyvin filosofeiksi, he voivat syventyä ja he viihtyvät ajatusrakennelmiensa parissa, joista he voivat (Kantin tapaan) tehdä niin massiivisia, etteivät he edes itse käsitä niitä. Toiset tekevät niistä niin ilmeisiä, että he hukkuvat mitänsanomattomiin abstraktioihin. He pitävät fiktioitaan puhtaana todellisuutena.

²Tällä asteella on runsaasti mentaalisia neroja, jotka ovat merkittäviä filosofeina, matemaatikkoina, tiedemiehinä ja tekniikkoina.

³Yleisen lukutaidon, teknologisen kehityksen, kirjallisuuden (mukaan lukien sanomalehtien), tieteen edistyksen, ylifyysisen tiedon eliminoimiseen pyrkivän ja vain fyysisen todellisuuden uskomiseen rajoittuvan filosofian aikaansaama älyllinen kehitys merkitsee lisääntyvää uskoa yksilön omaan arvostelukykyyneen, uskoa, johon liittyy suuria riskejä, ennen kaikkea filosofis-tieteellinen tyrannia, joka ei tule olemaan nykyisin poistettua uskonnollista tyranniaa tehottomampi.

⁴Fysikalistin usko omaan arviointikykyynsä kasvaa yhä enemmän. Hänellä ei ole aavistustakaan omasta täydellisestä aineen ja energian luonnetta koskevasta tietämättömyydestään. Hän uskoo, että ne fysikaaliset lait, jotka hän on onnistunut löytämään, pätevät koko kosmokseen – karkea erehdys. Hänellä ei ole aavistustakaan korkeampien maailmojen olemassaolosta, näiden maailmojen aineista, energioista ja laeista.

⁵Fysikalistinen maailmankatsomus, joka lähtee siitä, että on olemassa vain fyysistä elämää, johtaa käsitykseen, että elämän tarkoitus on mielihyvä ja onnellisuus, vaikka se todellisuudessa on tajunnankehitys. Ihmisten toimintaa määräävistä mielihyvän ja epämukavuuden tunteista tulee ikään kuin hyväksyttyjä normeja elämänilmiöiden ja koko elämänasenteen arvioinnissa. Kun tähän lisätään sosiaalinen näkemys, jonka mukaan yhteiskunta on vastuussa yksilön epä-mukavuudesta eikä hän itse, saadaan sosiaalinen asenne, joka vahvistaa vaatimusta, jonka mukaan yhteiskunnan on tehtävä kaikki yksilön hyväksi.

KULTTUURIASTE

8.7 Johdanto tietoon kulttuuriasteesta

¹Kulttuuriasteen ilmiöihin kuuluvat mystiikka, intialainen joogafilosofia ja Goethen ja muiden selittämä esoteerinen taidekäsitys, sekä lisäksi kaikki, mikä kuuluu korkeampaan emotionaalisuuteen, jonka sanelee vetovoiman pyrkimys yhteisyyteen ja ykseyteen.

Hankkimalla tajunnan kolmannessa emotionaalisessa molekyyli-lajissa (48:3) ihminen siirtyy mystikkoasteelle eli kulttuuriasteelle.

³Minä on keskistynyt korkeampaan emotionaalisuuteen (48:3) ja saavuttaa lajin 48:2 inkarnaatioiden kuluessa. Tähän kuuluvat värähtelyt ovat luoksevetäviä ilmeten ihailuna, kiintymyksenä ja myötätuntona. Tällä asteella aktivoituvat mentaaliset molekyyli-lajit ovat 47:6,7, jotka eivät kykene hallitsemaan korkeampaa emotionaalisuutta, mikä on selitys mystiikan illusiivisuudelle.

⁴Emotionaalisuudesta tulee suvereeni. ”Gefühl ist alles.” (Goethe)

⁵Kulttuuriasteella alkaa pallean yläpuolella olevien keskusten elävöityminen, mutta vasta kausaaliasteen lopussa ne kaikki ovat täysin toimintakykyisiä.

⁶On oltava selvillä siitä, että tajunnankehitys on hidas prosessi sekä kollektiivisesti että yksilöllisesti. Ennen kuin yksilö voi saavuttaa kulttuuriasteen, hän on sivilisaatioasteella ollessaan päässyt kosketuksiin suunnattoman paljon korkeammille asteille kuuluvan vaikutteiden kanssa, vaikutteiden, jotka ovat painuneet hänen alitajuntaansa, vaikkei hän ole niitä selvästi käsittänyt, ja vähitellen kautta inkarnaatioiden vahvistaneet hänen ymmärtämystään aavistukseksi, joka aikanaan mahdollistaa käsitteellisen ajattelun.

⁷Kulttuuriaste alkaa yksilön hankittua luoksevetäviä tunteita. Ilman niitä yksilö on pikemminkin älykäs, mutta sitäkin vaarallisempi eläin, koska häneltä puuttuvat nämä tunteet. Siksi on tärkeää, että lapset saavat kasvaa ympäristössä, joka herättää sellaiset tunteet. Jos heidät kasvatetaan vihan (pelon, suuttumuksen, halveksunnan) hengessä, vetovoiman heikot ensimmäiset alkeet tuhoutuvat ja lasten korkeampi emotionaalinen kehitys vaikeutuu, jos ei suoraan esty. Jos he ovat aiemmin saavuttaneet korkeamman tason, jolloin heillä on luontaisia vetovoiman taipumuksia, heistä tulee hyvin onnettomia ja harhautuneita.

⁸Yleensä luoksevetävän perustaipumuksen omaavat yksilöt ovat helpoimmin korkeampien molekyyli-lajien vetovoimien vaikutuksen alaisia ja kokevat sen onnen, joka seuraa

kaikenlaisesta ykseyden tavoittelusta. Ihailusta, kiintymyksestä ja myötätunnosta tulee heille luonnollisia taipumuksia. Ne tuovat helposti mukanaan kaikki muut jalot tunteet, joista aikaan tulee jaloja ominaisuuksia. Elämässä toisensa jälkeen yksilö saa tilaisuuksia kultivoida sellaisia ominaisuuksia. Tällöin poistuvat vastakkaisen taipumuksen omaavat ominaisuudet, joita ehkä tarvitaan alemmilla tasoilla, mutta jotka osoittautuvat onnellisuuden tunteen esteiksi. Hyveet, joista on liioittelemalla tullut paheita, tasapainottuvat yhä enemmän.

⁹Jos inkarnaatioita verrataan toisiinsa yksilön siirtyessä sivilisaatiosta kulttuuriin, voi vaikuttaa siltä, ettei hänellä ole samaa älyllistä kapasiteettia, jolloin tuttu, monille yllättävä sanonta, että ”maailman lapset ovat viisaampia kuin valon lapset” tulee ymmärrettäväksi. Intensiivistä itsekkyyttä, joka valjastaa kaikki voimat saavuttaakseen tavoitteensa, ei helposti syrjäytä yhtä intensiivinen epäitsekkäs pyrkimys. Kiihkomielisyys, joka olisi voinut antaa saman verran voimaa yksilön muuttuneille vaikuttimille, lievenee vetovoiman ansiosta.

¹⁰Luoksevetävän tajunnan hankintaan johtavat inkarnaatiot ovat yleensä koettelevia. Tehokkaat kokemukset ovat välttämättömiä, jotta yksilö heräisi tajuamaan itsekkäiden tavoitteidensa illusiivisuuden. Virheiden tarkoituksena on usein pakottaa huonot ominaisuudet alitajunnasta päivänvaloon poistettaviksi. Yksilön on opittava, että ihmisessä piilee kaikki hyvän ja pahan mahdollisuudet, että hyvät ominaisuudet täytyy hankkia ja huonot ominaisuudet on karsittava jättämällä ne vaille huomiota.

¹¹Kulttuuriasteella yksilön emotionaaliverho täyttyy kolmannen molekyytilajin molekyyleillä (48:3). Vasta nyt voi alkaa puhua itsensä toteuttamisesta, ja yksilö alkaa kaivata jalostumista. Hän oppii välttämään poistyyntäviä värähtelyjä ja sallii vetovoimaisten värähtelyjen vaikuttaa itseensä yhä enemmän, jolloin ”jalostuminen” etenee yhä enemmän jokaisen inkarnation myötä. Hänestä tulee jalo ”jalo”-sanan todellisessa merkityksessä. Hän menettää kiinnostuksensa kaikkiin niihin asioihin, jotka muodostavat sivilisaatioasteen ”kulttuurin”.

¹²Teknisesti tähän kuuluva tajunnankehitys on tajunnan hankintaa yhä korkeammissa molekyytilajeissa. Aluksi verhot ovat täynnä ympäristössä vallitsevia molekyytilajeja. Korkeamman tajunnan aktiivisena verho vetää puoleensa korkeampia molekyytilajeja, jolloin alemmat lajit vaihtuvat korkeampiin. Jos yksilö sallii alemman aluksi vielä houkuttelevan viekoitella itseään, tämä vaihto tapahtuu tietenkin päinvastaiseen suuntaan.

¹³Elimistön solujen jalostaminen kasvisruokavalion, veden sisäisellä ja ulkoisella käytöllä, ilman, auringon, liikunnan ja hygienian avulla helpottaa korkeampien emotionaalimolekyylien hankintaa.

¹⁴Mitä korkeampi molekyytilaji, sitä hienompia ja voimakkaampia värähtelyistä tulee vähitellen.

¹⁵Poistyyntävät värähtelyt korvautuvat vähitellen luoksevetävillä, ja tähän liittyvä onnellisuuden tunne voimistuu yhä enemmän vaikuttaen yksilöön siten, että hän tavoittelee sellaisia tiloja yhä enemmän.

¹⁶Mystikko oivaltaa kuinka virheellistä on yrittää pakottaa muita ymmärtämään sellaisia kokemuksia, jotka kuuluvat korkeammille tasoille. Hän ymmärtää nykyisten kasvatustieteen virheet sen juurruttaessa moralismin elämäntieteisiä tabuja luoksevetävien tunteiden herättämisen sijaan.

¹⁷Kulttuuriasteella yksilö alkaa kiinnostua elämän tarkoituksesta ja päämäärästä. Sitä ennen häntä askarruttavat täysin muut ongelmat, orientoituminen fyysiseen maailmaan ja oivallukseen ja ymmärtämykseen vaadittavan pääoman hankinta.

8.8 Kulttuuri

¹Tavallisessa kielenkäytössä ei tehdä eroa kulttuurin ja humanisuuden välillä, koska kummastakaan ei ole historiallista kokemusta. Kieltämättä niin kutsutuissa kulttuurimaissa on elänyt sekä mystikkoja että humanisteja, mutta he ovat harvoin olleet johtavassa asemassa.

²”Kulttuurifilosofit” määrittelevät kulttuurin aineellisten, emotionaalisten ja henkisten

arvojen kokonaisuudeksi, tieteen ja teknologian kehitykseksi harmonisena yhdisteenä jalostavan kirjallisuuden, taiteen ja musiikin kera. Kulttuuriin ajatellaan kuuluvan myös ihmisen luovuttamattomien oikeuksien ymmärtäminen, velvollisuuksien ja vastuun, suvaitsevaisuuden ja veljeyden korostaminen.

³Tällaisissa määritelmässä yhdistetään kolme eri kehitysastetta: sivilisaation tiede ja teknologia sekä fyysisiin tarpeisiin liittyvien ongelmien ratkaisu, emotionaalisuuden jalostaminen kulttuurin avulla sekä humanismin mentaalinen suvereenisuus ja siihen liittyvän kaiken inhimillisen ymmärtäminen.

⁴Näillä eri asteilla ei tietenkään ole selkeitä rajoja johtuen kaikesta yksilöiden alitajunnassa edelleen toteutumattomasta, mutta taipumukset ovat yksittäistapauksissa suhteellisen helposti havaittavissa osoitetussa ymmärtämyksessä.

⁵Tajunnan suhteen kulttuuri on vetovoimaa.

⁶Kulttuuriasteen saavuttaneessa kansakunnassa ”kulttuurin” alaisuuteen jo vanhastaan luetut toiminta-alat (kirjallisuus, taide, musiikki) osoittautuvat yhä tarkoituksenmukaisemmiksi keinoiksi todellisuuskäsityksen hienostamisessa (”jalostamisessa”) palvellen siten tajunnankehitystä. Mentaalisuus (47:6,7) emotionalisoituu, ja suunnattoman rikas tunne-elämä tuottaa taide-teoksia, joista tulee esikuvia alemmilla tasoilla oleville. On toinen asia, että näitä taideteoksia, vaikka ne tuntuisivatkin saavuttamattomilta, ei voi verrata niihin, joita joskus tulevaisuudessa (noin 500 vuoden kuluttua) muotoilevat kausaaliasteella ja ykseysasteella olevat yksilöt. ”Moderni taide” on taiteen parodiaa, paluuta barbaariasteelle, seurausta ihmiskunnan täydellisestä harhautumisesta sen jälkeen, kun vanhat orientoitumisjärjestelmät ovat osoittaneet kelpaamattomuutensa elämään. Myös kauneudentaju on katoamassa.

⁷Valitettavasti aikamme kirjallisuus, taide, musiikki ja muut kulttuurituotteet ovat laadultaan sellaisia, että ne ovat pikemminkin mieltä alentavia kuin sitä kohottavia. Eivätkö hätätilanteen ymmärtävät kulttuuri-ihmiset voisi järjestäytyä rohkaisemaan kirjailijoita ja kustantajia, taiteilijoita jne. ostamalla yksinomaan heidän teoksiaan ja kieltäytymällä puuttumasta roskakulttuuriin?

⁸Kulttuuriyksilö ymmärtää, että taiteen tarkoitus on tarjota meille kauneutta, harmoniaa ja iloa. Rumuus ja epäharmonia alentavat tajunnan emotionaalivärähtelyä, masentavat ja aiheuttavat ilottomuutta. Lisäksi taide vastaa humaniteettiasteella kauneuden mentaalisia visioita ja harmonian mentaalisia suhteita ja saa uusia tehtäviä suoritettavakseen yhä korkeammissa maailmoissa, tosiasioiden, minkä ymmärtänevät ne, jotka ovat löytäneet tiensä ulos modernin taiteen harhapoluilta.

8.9 Emotionaalisuus kulttuuriasteella

¹Kulttuuriasteella yksilö samaistuu jaloihin, epäitsekäisiin vetovoimaisiin tunteisiinsa.

²Sivilisaatioasteella olevat voivat olla yhtä älykkäitä, terävä-älyisiä ja syvämietteisiä kuin kulttuuriasteella olevat. Mutta heillä ei ole kaipuuta jalostumiseen, vetovoiman ominaisuuksien hankintaan, ja he elävät egoististen etujensa puolesta. Kulttuuriasteella olevat pyrkivät palvelemaan kehitystä ja ovat tarvittaessa valmiita uhraamaan itsensä sen puolesta.

³Emotionaalisuus ei ole tiedon lähde, mutta ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella emotionaali-asteella se on tärkein aktivointitekijä.

⁴Kulttuuriaste on korkein emotionaalinen kehitysaste. Sille kuuluvat kaikkien aikojen mystikot, sufetit, raadzja-joogit (bhakti-, karma- ja gnaana-joogit). Heidän pyrkimyksensä päämäärä (lajin 48:2 korkein taso), viimeinen inkarnaatio emotionaaliasteella, on pyhimysinkarnaatio, jossa useimmat yksilön hankkimat emotionaaliset ominaisuudet ja kyvyt saavat tilaisuuksia aktivoitua. Tämä käsittää kahdentoista essentiaalisen ominaisuuden hankinnan vähintään 25 prosenttiin saakka. Kun yksilö on hankkinut nämä ominaisuudet vähintään 75-prosenttisesti, hän on kypsä idealiteettiasteelle (47:3), ja kun hän on hankkinut ne sataprocenttisesti, hän on kypsä essentiaaliselle ykseysasteelle (46).

⁵Useimmat näistä täydellisyyksistä eivät saa koskaan tilaisuutta aktualisoitua uudelleen, ennen kuin mentaaliasteen päättymisen yhteydessä. Mutta tietenkin ne ovat olemassa piilevinä taipumuksina alitajunnassa, ja ne voidaan hankkia pian uudelleen, jos yksilö katsoo sen tarpeelliseksi. Hänelle riittää, että ne ilmenevät vaistona.

⁶Sen, joka (tietämättään) on jo saavuttanut kulttuuriasteen, on täytynyt hankkia kärsivällisyyttä, kestävyyttä, itsehillintää ja arvostelukykä vähintään 25 prosenttia. Siten näiden ominaisuuksien uudelleenhankinnan pitäisi olla suhteellisen helppoa uudessa elämässä. Yleensä elämä myös tarjoaa tilaisuuksia siihen. Sellainen varaus on aina tehtävä, koska ”huono korjuu” voi vaikeuttaa uudelleenhankintaa tai tehdä sen suorastaan mahdottomaksi. Vaikka ominaisuudet aktualisoituvat uudelleen, voivat elämänolosuhteet olla niin koettelevia, että prosenttiosuudet ovat riittämättömiä. Tämä pätee myös vielä korkeampiin asteisiin, ja tätä asiaa moralisteilla ei ole edellytyksiä käsittää (ymmärtämisen estää jo täysin itse moralismi, joka on vaistomaisen vihan ilmaus). Ihmiskunta ei ole vielä oivaltanut, että se on vihanasteella ja että moralismi on elämäntietämättömyyden puolustus vihalle.

⁷Kulttuuriasteen saavutettuaan ihmisestä on tullut ihminen. Sitä ennen on olemassa vaara, että hän osoittaa epäinhimillisyytensä. Hän alkaa käsittää korkeamman emotionaalimaailman luoksevetäviä värähtelyjä ja hankkii yhä useampia vetovoiman ominaisuuksia monien korkeampien emotionaalisten kehitystasojen kautta.

⁸Hän hankkii ymmärtämystä kaikenlaisista jaloista ominaisuuksista seurauksena korkeammissa emotionaalisisa molekyylilajeissa esiintyvistä värähtelyistä. Idealismien ja ideaalisuuden ymmärtäminen kasvaa jokaisen korkeamman tähän liittyvän tason myötä. Viidenteen luomakuntaan kuuluvan essentiaalimaailman (46) ykseystaipumukseen mahdollistuu yhteys, joka aikaansaa kaikenlaisia yleviä hurmiotiloja ja yleviä tunteita. Se, missä määrin tällaiset tunteet saavat yksilön luopumaan itsekkyydestään, kehittämään uhrautumishalua, toivoa palvelulla jne., riippuu tasosta ja luoksevetävien värähtelyjen vahvuudesta. Poistyyntäviä tunteita on useimmiten paljon jäljellä, erityisesti hänen ollessaan alemmilla tasoilla, joille yksilön (myös korkeammilla emotionaalisisa tasoilla) on helppo vajota.

⁹Mielikuvitus kehittyy sitä mukaa kuin hänen halunsa jalostuvat, ja siten älylliset intressit saavat yhä suuremman merkityksen.

¹⁰Kulttuuriasteen alemmilla tasoilla yksilölle on ominaista jatkuva mukautumispyrkimys, johon liittyy tunne kasvavasta antaumuksesta ja vastuusta hänen suhteessaan ihmisiin (pääasiassa tietenkin perheeseen, sukulaisiin ja ystäviin).

¹¹Hän puolustaa toisten oikeuksia luopumatta sen tähden millään tavalla omista oikeuksistaan.

¹²Korkeammilla tasoilla löydämme pyrkimyksen jalostumiseen, hienostuneen uskonnollisen egoismin, jonka ihanteena on pyhimys.

¹³Kulttuuriyksilö pyrkii hyviin tapoihin, hyvään käytökseen, musiikin ja kaikenlaisen taiteen ymmärtämiseen. Karkeat käytöstavat ja karkea puhetapa ovat hänelle kauhistus.

¹⁴Minä on keskistynyt korkeampaan emotionaalisuuteen, ollen siten korkeampi emotionaaliminä, mutta edelleen alempi mentaaliminä.

¹⁵Emotionaalisuudessa ilmenee mentaalisen selkeyden puute, kun laji 47:5 ei voi vaikuttaa lajien 48:3 ja 48:2 tajuntaan.

¹⁶Mystikko pyrkii elävöittämään ja hankkimaan tajunnan lajissa 48:3 ja myöhemmin lajissa 48:2. Humanisti pyrkii hankkimaan lajin 47:5 tajunnan.

¹⁷Sivilisaatioasteella alin mentaalinen laji (47:7) intellektualisoi kaksi alinta emotionaalista tajunnanlajia (48:6,7) ja seuraava alin mentaalinen laji (47:6) intellektualisoi kaksi seuraavaksi korkeampaa emotionaalitajuntaa (48:4 ja 5).

¹⁸Humaniteettiasteella mentaalinen laji 47:5 intellektualisoi emotionaaliset lajit 48:2 ja 48:3.

¹⁹Sen tähden mystikko ei supereetterisessä emotionaalitajunnassaan (48:3) kykene mentaalisesti hallitsemaan emotionaalisuuttaan, joka leijaillee omassa mielikuvituksessaan ilman

vähäisintäkään aavistusta illusiivisuudesta. Ennen kuin hän on saavuttanut yhteyden korkeampaan mentaalisuuteen (47:5, perspektiivijatteluun), hän uskoo voivansa olla ilman järkeä tietämättä, että se, mitä hän kutsuu ”järjeksi”, on alempi järki ja että on olemassa korkeampi järki, joka on ainoa tie ulos kuvitteluista.

²⁰Mystikko eksyy emotionaalimaailman korkeimmille alueille vailla mahdollisuutta järkevään orientoitumiseen. Hän elää hurmiotiloissa kaikenlaisine näkyineen, uskoo olevansa kaikkietävä ja kaikkiviisas, omaavansa kosmisen tajunnan, olevansa yhtä absoluutin kanssa, sulautuneensa Brahmaniin, astuneensa nirvanaan jne.

²¹Mystikosta tulee niiden fiktioiden uhri, joiden todellisuuspitoisuutta hän ei voi määrätä alempana mentaaliminänä

²²Johtava fiktio on se, että pyhimykset ovat kaikkietäviä, vaikka heiltä puuttuu vielä kokemus korkeammista maailmoista eikä heillä ainakaan vielä ole esoteerista tietoa.

²³Tie kausaalitajuntaan kulkee mentaalitajunnan kehittämisen kautta. Tätä mystikot eivät oivalla.

²⁴Lisäksi vielä tosiasia, joka emotionalisteilta on jäänyt huomaamatta. Essentiaalisuus ei voi hallita emotionaalisuutta muuten kuin mentaalisuuden, mentaalisen tiedon ja mentaalisen tahdon kautta.

²⁵Ne, jotka eivät voi oppia ”epätäydellisiltä”, ovat idiotisoituneita moralisteja, jotka eivät ymmärrä, mitä tieto on.

²⁶Ne, jotka pitävät pyhimystä kaikkietävänä tai ehkä luotaantyöntävää mentalistia elämäntietämättömänä, osoittavat siten oman elämäntietämättömyytensä. Se, jolla on takanaan pyhimysinkarnaatio, on asettunut ykseyden lain alaiseksi ja palvelee sen jälkeen kehitystä, ihmiskuntaa ja elämää aina mahdollisuuden tullen. Se, että hän joutuu kärsimään korkeamman tasonsa vuoksi joutumalla yleisen panettelun kohteeksi, johtuu usein ihmisten vahingonilosta ja vainoamishalusta sekä panetellun huonosta korjuusta.

²⁷Mystikkoasteella olevan yksilön ilmeinen piirre on hänen taipumuksensa kiihkomielisyyteen, joka sokaisee hänet kaikelta muulta paitsi hyvin rajoitetulta osalta horisonttia, jonne hänen kompassinsa osoittaa. Antautumisen jalous sokaisee hänet. Hän ei voi käsittää, että hän, joka ”tahtoo vain hyvää, parasta”, ei ole välttämättä oikeassa. Sen, joka ei seuraa häntä, täytyy olla väärällä tiellä. Se on osa illuusiota, ”hyvyyden” illuusiota.

8.10 Uskonto kulttuuriasteella

¹Emotionaalimaailma on illuusion maailma. Turhaan he etsivät tässä maailmassa sisimmän kaipuunsa täyttymystä. He löytävät vain omien ja toisten ihmisten mielikuvitusten luomuksia, korkeintaan naamioituja korkeampien olentojen edustajia.

²Kristillinen mystiikka, islamilainen sufismi ja hindulainen bhakti-jooga johtavat kaikki korkeimmalle emotionaaliasteelle (48:2), pyhimysasteelle.

³Valitettavasti epäaito mystiikka voidaan helposti sekoittaa aitoon mystiikkaan, ja ihminen pettää niin mielellään itseään. Tunteiden, kuvitelmien ja hurmiotilojen ahneus muuttuu helposti epätodellisuuden elämäksi, mikä vain vahvistaa itsekkyyttä ja itsesokeutta.

⁴Valitettavasti katolinen kirkko on yhdistänyt pyhimysihanteen asiaankuulumattomiin motiiveihin: kuuliaisuus kirkkoa ja sen rituaaleja kohtaan, uskonnollisen kiihkon osoittaminen, moralismin tabujen tiukka noudattaminen, askeesi, selibaatti, itseruuskinta, sen välineen laiminlyönti, jonka saattaminen korkeimpaan toimintakelpoisuuteen on minän tehtävä.

⁵Kirkon pyhimyksille on aivan liian usein tunnusomaista ahdasmielisyys, kiihkoilu ja suvaitsemattomuus.

⁶Kirkon opetukset sijaiskärsimyksestä ja pyhimysten velvollisuuden ylittävistä hyvistä teoista, jotka oletettavasti poistavat toisten synnit, ovat vastoin ikuisen oikeudenmukaisuuden korjuunlakia. On olemassa outoja suojeluspyhimyksiä. Pyhän Hubertuksen, metsästäjien suojelijan, oletetaan tuovan metsästysonnea eläinten tappamisen yhteydessä.

⁷Uskonnot, jotka lupaavat vapautta kaikenlaisten väärintekojen seuraamuksista ja jotka siten mitätöivät lahjomattoman oikeudenmukaisuuden lain, eivät voi vaatia, että ne luetaan kulttuuriskontoihin. Vain pieni murto-osa kaikesta siitä, mitä yksilöllä on piilevänä alitajunnassaan, voi aktualisoitua yhdessä inkarnaatiossa.

⁸Kulttuuriyksilö on ”koko olemukseltaan” uskonnollinen, vaikka hän todellisen uskonnollisuutensa vuoksi ei voi saksalaisen runoilijan Schillerin tapaan hyväksyä yhtäkään olemassa olevista uskontomuodoista.

⁹Uskonto on olemukseltaan tunnetta, ei järkeä. Mutta sen, joka on kehittänyt hivenen tervettä järkeä, on mahdotonta hyväksyä epäinhimillisyyksiä ja järjettömyyksiä, jumalanpilkkaa sen rakkauden kaikkivaltiota vastaan, joka johtaa kaiken elämän lopulliseen täydellisyyteen.

¹⁰Kristinuskon kaksi suurinta virhettä ovat synnin ja anteeksiannon käsitteet. Ne ovat inhimillisiä käsitteitä, aivan liian inhimillisiä. Teologian mukaan synti on ”rikos ääretöntä olentoa vastaan ja vaatii sen tähden ääretöntä rangaistusta”. Mutta inhimilliset virheet eivät ole rikoksia jumaluutta vastaan. Tietämättömyys on luonnonlakien ja elämänlakien tuntemuksen puutetta. Virheet, jotka olemme tehneet tietämättömyydestä näiden lakien suhteen, meidän on hyvitetävä. Kylvön ja korjuun laki on horjumaton elämänlaki. Meidän on korjattava sekä se hyvä että paha, minkä olemme kylväneet elämässä toisensa jälkeen. Kaikki kärsimys maailmassa on seurausta tietämättömyydestä. Kaikki elämä muodostaa ykseyden, ja kaikenlainen rakkaudettomuus on virhe ykseyden lain eli rakkauden lain suhteen. Kaikki on vihaa, mikä ei ole rakkautta.

¹¹Tämä oivallus saavutetaan kulttuuriasteella. Kulttuuriyksilö, joka on saavuttanut tajunnan korkeammassa emotionaalisissa molekyyllilajeissa, kokee näiden emotionaalimaailman alueiden värähtelyt, hyödyntää sen elämän vastustamattoman vetovoiman, joka yhdistää hänet kaikkien elävään. Ja tämä on pelastus kaikista vihan elämänilmaisista, jotka muodostavat maailman pahuuden.

¹²Korkeimmilla tasoilla kulttuuriyksilöstä tulee mystikko. Hän kokee rakkauden mysteerin, jota hän, vailla esoteerista tietoa todellisuudesta ja elämästä, ei voi mitenkään selittää. Todellinen mystiikka on kaikkea sitä, mikä sisältyy yksilölle järkipäisesti selittämättömään vetovoimaan kaikkea elämää kohtaan, pyrkimykseen liittyä elämän ykseyteen. Mystikko ei tarvitse enempää selityksiä, hänellä ei ole sellaisten tarvetta. Hän kokee ykseyden kaikkien tietämättömyyden spekulatioiden ulottumattomissa, kaiken liian inhimillisen järjen yläpuolella. Ja hän tietää olevansa oikeassa ”koko maailman” itsekästä rakkaudettomuutta vastaan. Hän tuntee vaistomaisesti, että elämä on jumalallista ja että jumalallisuus on ykseyttä. Se on hänen uskontonsa, eikä hän tarvitse mitään muuta.

8.11 Mystiikka

¹Korkeammilla mystikkotasolla yksilö pyrkii yhteyteen jumalallisuuden kanssa omistaen kaiken energiansa tämän ihanteen saavuttamiseen. Kun hän kontemplaation hetkinä saa yhteyden elämänykseyden värähtelyihin, tulee kaikesta jumalallista, koska kaikki näyttää sulkeutuneen ykseyteen. Meidän virheemme näyttävät johtuvan siitä, että me olemme unohtaneet jumalallisen alkuperämme. Ihmiset näyttävät olevan maanpaossa olevia jumalia. Pelastus on vapautumista samaistumisesta kaikkeen poistyyntävään. Maailma näyttäytyy parhaana mahdollisena, koska se on rakkauden teosta. Jumaluutta ei voi syyttää siitä, että ihmiset haluavat elää näennäisyydessä, pettävät itseään ja uskovat lyhytnäköisyydessään voivansa itseään vahingoittamatta rikastua toisten kustannuksella.

²Mystikko on täynnä rauhaa ja tyyntä harmoniaa, hän on vapaa pelosta, levottomuudesta, huolista ja murheista. Jos ihminen on onneton, se osoittaa vain, että hän sulkee itsensä pois ykseydestä.

³Mystikon kehitysprosessissa voidaan erottaa kolme eri vaihetta: omistautuminen, illusio-nismi ja antaumus. Omistautuminen johtaa siihen, että yksilö hurmaantuu vetovoiman energioista, jotka vaikuttavat sisältävän absoluuttisen. Yksilö saavuttaa vapautumisen tästä

lumouksesta omistautumalla täydellisesti antaumukselle, ihanteelle, jalolle elämäntehtävälle ja unohtaen tässä palvelussa itsensä.

⁴Mystikko elää ”hengellisyydessä”, jumalan läsnäolon tunteessa, ja katsoo olotilansa olevan verrattoman paljon korkeampi kaikkeen mentaaliseen verrattuna, vaikka hänellä on kokemusta vain alemmasta mentaalisuudesta (47:6,7). Hurmiotiloissaan hän menettää usein yhteyden aineaspektiin ja hukkuu näennäisesti rajattomaan tajunnanvaltamereen. Tuntemuksista tulee niin voimakkaita, että ne hukuttavat hänet täysin. Kaikki näyttää mahdolliselta. Minä ajattelee olevansa ”kaikkietävä, tilan ja ajan tuolla puolen, on pelkkää autuutta, on Brahmanissa, abso-luutteisessa, nirvanassa, yhtä äärettömän kanssa” jne.

⁵Mystikko oleskelee emotionaalisilla alueilla, joita ihmiskunta ei ole vielä kokonaisuutena aktivoinut, ja joiden värähtelyjä ei ole värittänyt ihmisen kaipuu sellaisiin hyveisiin kuin kun-nioitus, lempeys, nöyryys, antamus, uhrautuvaisuus jne., mikä helpottaisi näiden hyveiden hankintaa. Sen tähden siihen kuuluvat värähtelyt (48:3) menevätkin huomaamattomasti useim-pien ylitajunnan ohi.

⁶Mystikko ei löydä sanoja ilmaisemaan niitä tunteita, jotka yhä hienommin vivahtein täyttävät hänet innolla ja autuaaksi tekevillä hurmioilla, koska kieli ei ole vielä rikastunut näihin kokemuksiin liittyvillä nimityksillä. Kun suuri osa ihmiskuntaa on saavuttanut kulttuuriasteen, tämä tilanne tietenkin muuttuu yhteisten emotionaalisten kokemusten vaikutuksesta. Tuolloin myös siihen kuuluvalla emotionaalisuudella on mahdollisuus intellektualisoitua humaniteettiasteella olevan perspektiivitajunnan hankkineen parhaimmiston toimesta. Silloin sana ”mystiikka” ei ole enää mitään käsittämätöntä joukoille, koska he uskovat silloin tietävänsä, mistä on kyse. Myös mystikkojen välinen viestintä, jossa jokainen aiemmin puhui omaa kieltään, korvautuu mentaali-sesti selkeämmillä ilmaisuilla. Jo nyt voidaan löytää yhä runsaammassa mystikkokirjallisuudesta ajatuskulkuja, jotka jatkuvasti uusina muunnelmina tuovat esiin jotain kokemuksen yhteisistä piirteistä.

⁷Monille mystiikan tielle astuminen näyttäytyy aavistamattoman todellisuuden henkisenä löy-döksenä, ikään kuin ”sielun heräämisenä” huumaan onnellisuuden hurmiotiloissa. Yksilö voi tuntea olevansa ”tempaistu taivaaseen”, Elysionin kentille tai autuaiden niityille. Äärimmäisissä tapauksissa tämä voi merkitä suoraa yhteyttä essentiaalimaailman (46:7) värähtelyihin, josta yksilö palattuaan tajuihinsa säilyttää sanoin kuvaamattoman autuuden tunteita ja katoamattoman varmuuden sen olemassaolosta, minkä hän yleensä ilmaisee henkilökohtaisena jumalana. Mys-tikko päätyy enimmäkseen tilaan, jonka hän uskoo olevan läheinen suhde jumalaan. Myös tule-vien elämien hiljaisina hetkinä mentaaliasteella hänen alitajuntansa tuottaa jonkinlaisen vaisto-maisen muiston tästä kokemuksesta, mikä voi antaa humaniteettiasteella olevalle yksilölle tun-teen emotionaalisesta riittämättömyydestä, menetetystä paratiisista, herättää hänessä, kuten Scho-penhauerissa trappisti Rancén muotokuvan edessä, kaipuun kerran hankittuun alitajuiseen pyhi-mystilaan. Et kaipaa sitä, mitä sinulla ei koskaan ollut.

⁸Mystikon saama yhteys ykseydenmaailman värähtelyihin tulee hänen alitajuisessa elämän-vaistossaan tekijäksi, joka tulee aina huolestuttamaan, kannustamaan ja kehottamaan häntä.

⁹Mystiikan vetovoimien kiehtomalle yksilölle itsetoteutus tuntuu yksinkertaiselta, ihanne tuntuu olevan ulottuvilla, tavoite helposti saavutettavissa. Hurmion kausia seuraavat kuitenkin toiset, joilla masennus ilmenee voimattomuuden tunteina oivallettujen tehtävien edessä, ongel-mat tuntuvat ratkaisemattomilta, tavoitellut asiat saavuttamattomilta. Kaiken lisäksi huono kylvö, jota yksilö ei alemmilla tasoilla voinut itseään vahingoittamatta korjata, on nyt korjat-tava.

¹⁰Aiemmin tämä korjuu olisi vahingoittanut, koska hän ei olisi ymmärtänyt siihen liittyviä kokemuksia, vaan ne olisivat olleet merkityksettömiä ja katkeroittaneet hänen elämänsä, kun ne sitä vastoin nyt voivat myötävaikuttaa hänen vapautumiseensa vanhoista samaistumisista.

8.12 Mentaalisuus kulttuuriasteella

¹Älyllinen kapasiteetti pysyy kulttuuriasteella suurelta osin samana kuin se oli sivilisaatioasteella. Mutta se saa omistautua muille ongelmille. Luoksevetävät värähtelyt (emotionaaliverhon korkeimpien molekyyilajien läpi vastaanotetut energiavirtaukset) saavat lopulta aikaan yksilön elämänasenteen muutoksen, enimmäkseen itsekkäiden vaikuttimien vaihtumisen epäitsekkäisiin, samaistumisen vetovoiman ihanteisiin ja vapautumisen itsekeskeisistä ihanteista. Toive olla hyödyllinen, auttaa ja palvella, vahvistuu elämässä toisensa jälkeen jokaisella korkeammalla tasolla. Siinä inhimillinen riittämättömyys käy yhä ilmeisemmäksi, ja muita, uusia voimanlähteitä etsitään vaistomaisesti. Metafyysisestä tarpeesta tulee yhä hartaampi. Etsijä pyrkii monin eri tavoin (joita kuvaavat parhaiten intialaisen raadzhajoogan menetelmät, karma-, bhakti- ja gnaana-jooga) saamaan yhteyden ylitajuntaansa. Yksilöstä tulee mystikko, joka pyrkii yhä määrätietoisemmin kohti pyhimysastetta. Oivaltaessaan yhä selvemmin järjen riittämättömyyden, hän pyrkii avoimin sylin kohti ääretöntä tajuntaa päästäkseen osalliseksi sanomatomasta, ”ainoasta”, absoluutista, jolla on monta nimeä. Sanoin kuvaamattoman ilon täyttämänä hän kokee voivansa ”sulautua kaikkeuteen”, ”yhdistyä jumaluuteen” jne. Mielikuvituksen siivillä hän pakenee korkeuksiin, joissa suloisen sanoman voi oivaltaa. Ramakrishnan ekstaattiset kokemukset ovat tyypillisiä mystikoille ja pyhimyksille. Koska häneltä puuttuu vastaava tajunta, hän ei kykene arvioimaan tähän liittyviä kokemuksia realistisesti. Hän välttää vaistomaisesti kaikkea, minkä hän tuntee vaikuttavan alentavasti ja raa’istavasti. Hän kiinnittää mieluummin huomiota asioihin, joita hän voi ihailla ja joilla on puhdistava ja jalostava vaikutus. Kypsemmässä iässä hänen on helppo nähdä vihan naamiot ja itsekkäiden pyrkimysten illusiivisuus.

²Hän oivaltaa, että luoksevetävät voimat ovat voimakkaampi kuin poistyyöntövoimat, ja että vetovoiman laki on universaalinen.

Rakastamamme ravinnon voimme parhaiten omaksua.

Rakastamme tehtävät voimme helpoimmin ratkaista.

Rakastamiamme olentoja voimme parhaiten ymmärtää.

Opimme parhaiten kaikesta rakastamastamme.

³Kulttuuriyksilö on oppinut sivilisaatioasteella periaateajattelun ja ymmärtää siten täysin periaatteita, vaikka hän ei ehkä oivalla periaatteiden merkitystä loogiselle ajattelulle. Lisäksi hän on edelleen suurelta osin tietämätön kahdesta vielä hankittavissa olevasta korkeimmasta mentaalisesta kyvystä: perspektiivijattelusta (47:5) ja systeemiajattelusta (47:4), vaikka hän rakentaakin monia luonnonjärjestelmiä orientoituakseen fyysisessä maailmassa tai loogisia järjestelmiä ajattelulleen. Sitä vastoin hänen periaateajattelunsa (47:6) yhdistyy korkeampaan emotionaalisuuteen, mistä on tuloksena hänen emotionaalinen ajattelunsa, josta tulee pikeminkin mielikuvitusta kuin tunnetta. Halun ja ajattelun yhdistyessä ajatuksesta tulee yhä hallitsevampi. Toisin kuin halun hallitsemalla sivilisaatioasteella, jolloin hän koki ajatuksen värittämisen halun eli tunteen, johtaa halun ja ajattelun yhdistyminen halun värittämään ajatteluun, mikä on nimenomaan mielikuvitusta. Hyöty on tietämättömyyden oivaltamaa suurempi. Sitä paitsi sivilisaatioasteen suurelta osin poistyyöntävä taipumus vaihtuu luoksevetäväksi taipumukseksi kaikkineen, mitä tämä merkitsee hienostumisen, jalostumisen ja spontaanin, elämän lakien kanssa yhdenmukaisen toiminnan osalta. Lisäksi mielikuvituksesta tulee energialähde, joka asetettaessa elämän palvelukseen elämän eri aloilla ylittää huomattavasti sen, mitä yksilö on siihen asti kyennyt tekemään sekä emotionaalisessa että mentaalisessa suhteessa.

⁴Kulttuuriyksilön emotionaalinen elämä fyysisen elämän päätyttyä ei kai kestä pidempään kuin sivilisaatioasteella, mutta hänen oleskelunsa mentaalimaailman autuudessa voi hyvinkin olla kolme-neljä kertaa pidempi.

⁵Kun yksilö on hankkinut kyvyn tuottaa värähtelyjä emotionaalisessa molekyyilajissa 48:3, hän kykenee ensimmäistä kertaa saamaan suoran yhteyden pysyvään kausaaliverhoonsa ja toimittamaan siihen vastaavan asteen mentaalimolekyyliä. Siten kausaaliverho alkaa kasvaa laajuudeltaan.

HUMANITEETTIASTE

8.13 Johdanto tietoon humaniteettiasteesta

¹Pyhimysinkarnaationsa myötä yksilö on suorittanut emotionaalisen tajunnankehityksen asteet. Hänen kehityksensä jatkuu korkeamman mentaalitajunnan, lähinnä perspektiivitajunnan (47:5) aktivoinnilla.

²Tällä asteella oleville yksilöille oli ennen vuotta 1875 mahdollisuus tulla vihityiksi johonkin planeettahierarkian perustamaan salaiseen tietokuntaan. On olemassa lukuisia muita, mutta vain alkuperäisillä malteesilais-, rosenkreuzilais-, ja vapaamuurariveljeskunnilla oli (symbolisessa muodossa) tieto todellisuudesta.

³Vuoden 1875 jälkeen ketään ei ole vihitty mihinkään näistä tietokunnista. Nykyään olemassa olevat järjestöt, jotka ovat omaksuneet muinaiset tietokuntanimet ilman lupaa, eivät ole planeettahierarkian hyväksymiä. Näitä nykyaikaisia järjestöjä eivät ole perustaneet essentiaali-minät (46), ainoat tähän valtuutetut henkilöt.

⁴On totta, että alkuperäisiä tietokuntia ei voida koskaan ”lakkauttaa”. Mutta ne on suljettu, ehkä lopullisesti.

⁵Vuodesta 1875 lähtien, jolloin planeettahierarkia päätti, että tietyt osat siihen saakka salassa pidetystä tiedosta tulisi julkistaa, on yhä useampia esoteerisia tosiasioita vähitellen annettu julkisuuteen planeettahierarkian oppilaiden kautta.

⁶On esiintynyt monia kirjailijoita, joiden kiitettävänä vaikuttimena on ollut näiden tosiasioiden esittäminen kadonneen tiedon etsijöille. Mutta ilman tarpeellista perusjärjestelmää heillä ei ole ollut edellytyksiä esittää näitä tosiasioita tieteellisten käsiteltävyys- ja tarkkuusvaatimusten mukaisesti. Käytetty valitettava terminologia on saanut kaiken vaikuttamaan epäaidolta ja alun alkaen pelästyttänyt monia tuhlaamasta aikaansa tämän pelkkiä tuntemattomia tosiasioita sisältävän järjestelmän tutkimiseen.

⁷Väite, jonka mukaan vain kausaaliminät voivat käsitellä esoteriikkaa, on virheellinen. Siihen kykenevät kaikki, jotka ovat joskus olleet vihittyjä ja joilla järjestelmä on alitajunnassaan piilevänä, jotka on koulutettu ajattelemaan menetelmällisesti ja järjestelmällisesti ja jotka ovat saaneet vaadittavat tosiasiat. Valitettavasti ainakin jokin näistä edellytyksistä on aina puuttunut esoteerisilta kirjailijoilta.

⁸Planeettahierarkian sihteeri (D.K.) katsoo, että kausaaliminuuksia korkeammat minät eivät sovellu kirjailijoiksi, koska kirjailijan ja lukupiirin välisestä etäisyydestä tulee liian suuri. Myöskään 45-minät eivät voi uhrata aikaansa vallitsevaan mentaliteettiin syventyen, mikä vaatisi opettajaa toistuvasti alasmitoittamaan käsitystään.

⁹Nimenomaan humaniteettiasteella on olemassaolon luonnetta, tarkoitusta ja päämäärää koskevan todellisen tiedon tarve tyydytettävä. Koska vihkimys aitoon tietokuntaan on menetelmä, joka ei enää ole tarjolla, päätyvät aivan liian monet skeptisismiin tai agnostisismiin. Teosofiaa pilkkaamalla on myös tehty kaikki tarkoituksella estää tutkijoita lähemmin tutkimasta aiheeseen liittyviä tiedonongelmia.

¹⁰Mitä tulee Laurencyn kahteen esoteeriseen teokseen ovat ne, jotka tahtovat estää tiedon leviämisen, valinneet täydellisen vaikenemisen taktiikan. Ruotsissa ei yksikään sanomalehti tai aikakauslehti ole arvostellut niitä. Tulee kuitenkin päivä, jolloin tämäkin menetelmä osoittautuu riittämättömäksi. Elämäntietämättömyydessään he eivät ymmärrä vastuuta, joka aiheutuu niille, jotka ovat estäneet etsijöitä löytämästä tien todellisuustietoon.

¹¹Humaniteettiasteella yksilö valloittaa kaksi korkeinta mentaalista kykyä oppimalla käsittämään kolmannen ja neljännen eli kahden korkeimman mentaalisen molekyytilajin värähtelyt. Tajunnan osalta tämä merkitsee perspektiivijattelua (47:5) ja systeemiajattelua (47:4). Hankkimalla nämä kyvyt yksilöstä tulee korkeampi mentaaliminä.

¹²Mentaalisten asteidensa kautta hän hankkii ikään kuin tahattomasti ja ymmärtämättä miten ja miksi, perspektiivijattelun, ja asteensa korkeimmilla tasoilla lopulta systeemiajattelun eli ne

kaikenkattavat ideat, jotka virtaavat alas hänen nyt aktivoituneesta subjektiivisesta alimman lajin kausaalitajunnastaan (47:3).

¹³”Humanisti” on esoteerinen nimitys yksilölle, joka on saavuttanut humaniteettiasteen. Tämän hankkii jokainen, joka on jossain inkarnaatiossa saavuttanut korkeimman emotionaalisen tason ja kruunannut pitkän kolmen alimman asteen käsittävän emotionaalisen kehityksensä pyhimysinkarnaatiolla. Uudessa inkarnaatiossaan hän pyrkii hankkimaan todellisen terveen järjen (nimitys: ”terve järki” on kaikkien tietämättömien väärinkäyttämä). Terve järki on korkein inhimillinen järki, ja se hankitaan humaniteettiasteella. Se on välttämättömän perusedellytys intuition hankinnan mahdollisuudelle.

¹⁴Humaniteettiasteella yksilö samaistuu perspektiivi- ja systeemiajattelun sisältöön.

¹⁵Monadi on keskistynyt korkeampaan mentaalisuuteen ollen siten korkeampi mentaaliminä.

¹⁶Mentaaliminuus rakentuu tiedolle ja oivallukselle.

¹⁷Humaniteettiasteella monadista tulee ”yhtenäinen” persoonallisuus. Yksilö on fiktionsa.

¹⁸Tällä asteella yksilö on hankkinut useimmat inhimillisyyden täydelliseen ymmärtämykseen tarpeelliset ominaisuudet.

¹⁹Yleensä alemmilla tasoilla olevat arvioivat hänet täysin väärin. Hän oppii arvioimaan ihmisen jonkin järkevän periaatteen mukaan, ei persoonallisuuden ulkoisten ominaisuuksien perusteella.

²⁰Hän hankkii subjektiivisen tajunnan mentaalimaailman neljässä molekyylijajissa 47:4-7, erityisesti lajeissa 47:4,5. Siten hän älyllistää korkeamman emotionaalisuutensa, kulttuurin riasteen jalot halut ihanteiksi.

²¹Kun mentaalisuus kykenee hallitsemaan emotionaalisuuden, tulevat myös aikomukset toteutumaan. Sitä ennen ne herättävät emotionaalisen uhmakompleksin, joka osoittaa minälle, kuka on se, joka määrää.

²²Humanistista tulee yhä suuremmassa määrin kohtalonsa herra, hän oppii ymmärtämään muinaisten viisaiden sanonnan merkityksen: ”viisas hallitsee tähtensä, hullu on niiden orja”.

²³Mitä useampia jaloja ominaisuuksia hän hankkii, sitä vahvemmaksi tulee elämää ohjaava vaisto.

²⁴Humanistilla on takanaan emotionaaliasteen kehitys. Hän on oppinut vastaanottamaan ja käyttämään emotionaalien energiaa. Hänellä ei ole enää mitään hallittavaa emotionaaliverhossa.

²⁵Hänen pyhimysinkarnaatiossa hankkimansa ominaisuudet ja kyvyt ovat piilevinä minän alitajunnassa. Se, mitkä näistä aktualisoituvat uusissa inkarnaatitajunnoissa, riippuu monista perusteista ja syistä.

²⁶Päätettyään emotionaalisen kehityksensä, humanisti keskittyy mentaaliseen kehitykseensä. Mentaalisuuden valta pääsee yhä enemmän oikeuksiinsa. Hän kiinnittää huomionsa alueille, joita hän mystikkona oli mielikuvituksellaan sivunnut, mutta joita hän ei koskaan kyennyt mentaalisesti käsittämään ja työstämään. Näin tehdessään hän valitettavan usein laiminlyö sen ykseyden vetovoiman elvyttämisen, johon hän kerran hankki kyvyn. Kaikki piilevä on aktivoitava uudelleen jokaisessa uudessa inkarnaatiossa. Ja usein hän kärsii tästä laiminlyönnistään ja kaipaa Schopenhauerin tavoin takaisin niihin miellyttäviin tiloihin, joista hän ehkä lukee pyhimyskirjallisuudessa ja jotka hän täysin ymmärtää.

²⁷Kieroutunut kasvatus voi herättää alitajunnan varastoissa piilevän poistoyöntävyyden (vihan) eloon ja vaikeuttaa piilevän vetovoiman elvyttämistä. On totta, että tämä vetovoima säilyy vaistomaisena niissä, joilla on takanaan pyhimysinkarnaatio, mutta sen voi olla vaikeaa päästä oikeuksiinsa. Tämä ilmenee usein niissä, jotka ovat saavuttaneet humaniteettiasteen ja antavat panoksensa kehitykseen, mutta jotka saattavat kuitenkin vaikuttaa poistoyöntävilä.

²⁸Humaniteettiasteen korkeammilla tasoilla oleva yksilö on hankkinut useimmat inhimilliset ominaisuudet ja kyvyt. Mutta luultavasti vain noin viisi prosenttia kaikesta tästä alitajuisesta ja piilevästä on aktualisoitunut useimmissa inkarnaatioissa. Yksilön arvioimiseksi on välttämätöntä

kyetä näkemään myös nuo 95 prosenttia.

²⁹Toinen asia on sitten, mitkä ominaisuudet ja kyvyt on hankittu sataprosenttisesti. Yksikään ei saa olla alle 25 prosenttia, mikä on sellaisenaan paljon.

³⁰Humaniteettiasteen viimeisessä inkarnaatiossa on kahdentoista essentiaalisen ominaisuuden täytynyt kehittyä vähintään 75 prosenttiin.

³¹Ihmisluonto muuttuu jatkuvasti. Yksilö pyrkii 35 ikävuoteen saakka saavuttamaan vanhan keskitasonsa. Jotkut eivät saavuta sitä koskaan. Idealiteettiasteella olevat yksilöt voivat saavuttaa sen 21–28 vuoden iässä, ykseysasteella olevat 14 vuoden iässä.

³²Noin viisitoista prosenttia ihmiskunnasta on onnistunut saavuttamaan kulttuuri- ja humaniteettiasteet. He muodostavat klaaneja, jotka omistautuvat todellisuuden tutkimiselle pyrkien käsittämään olemassaoloa.

³³Se, kuinka moni näistä klaaneista inkarnoituu samanaikaisesti palvelemaan kehitystä, ihmiskuntaa ja elämää, riippuu siitä, onko olemassa edellytyksiä heidän panostensa arvostamiselle ja hyödyntämiselle. Yleisesti ottaen heidän työnsä ihmiskunnan hyväksi on ollut vähämerkityksellistä, sillä heidän tutkimustyötään ovat ehkäisseet ihmisten tietämättömyys ja kyvyttömyys ymmärtää, epäluulo, vastenmielisyys ja fanaattinen kiintymys kaikenlaisiin taikauskoihin. He ovat saaneet tyytyä siihen, että he itse pyrkivät saavuttamaan korkeamman tason. Eritään harvat näistä ihmiskunnan edelläkävijöistä ovat onnistuneet saavuttamaan korkeimman mentaaliasteen ja käsittämään oikein alhaalta päin laskettuna neljännen mentaalisen molekyyllilajin (47:4) värähtelyt, mikä mahdollistaa systeemiajattelun.

³⁴Humaniteettiasteella olevia on noin yksi tuhannesta. Mutta uusissa inkarnoituissa klaaneissa on useampia humaniteettiasteella olevia, joten humanistien osuus ”kulttuurikansoissa” nousee todennäköisesti yhteen prosenttiin.

³⁵Nykyisin inkarnoituneesta ihmiskunnasta vain noin kaksisataatuhatta on saavuttanut humaniteettiasteen korkeampia tasoja ja tulleet siten mentaaliminuuksiksi. Edellytykset ovat tähän saakka olleet sellaiset, että mentaaliminuuksilla ei ole ollut mitään opittavaa eivätkä he ole tunteet vetoa inkarnaatioon.

³⁶Yleensä nämä korkeammat mentalistit ovat kenneet käsittämään vain (alhaalta lukien) kolmannen molekyyllilajin värähtelyt (47:5), mikä mahdollistaa perspektiiviajattelun. Tämän tyyppinen selkeä hahmo oli Nietzsche. Hän oli vapautunut orjallisesta riippuvuudesta periaateajatteluun, mikä oli ensimmäinen askel kohti vapautumista mentalismin konkreettisesta muotoajattelusta.

³⁷Teoksessa toisensa jälkeen hän kävi periaatteellisia ongelmiaan vastaan poimiakseen näistä uusia näkökantoja. Hänen panoksensa oli pääasiallisesti kielteinen ja kriittinen, mikä johtui siitä, että häneltä puuttuivat esoteerisen tiedon perusasiat, jotka ovat välttämättömiä oikean käsityksen saamiseksi olemassaolosta, sen merkityksestä ja päämäärästä.

³⁸Ihmiskunta elää edelleen emotionaalisessa kaaoksessa, ja vain vähemmistö niistä, joilla on edellytykset ymmärtää esoterikkaa, voidaan saada tutkimaan olemassa olevien esoteeristen järjestelmien loogista pitävyyttä, mikä on yksilön ainoa keino vakuuttautua niiden yhdenmukaisuudesta todellisuuden kanssa, kunnes yksilö on hankkinut kausaalitajunnan ja kykenee itse toteamaan tosiasiat.

³⁹Humaniteettiasteelle on ominaista, että ihminen elää ajatuksen maailmassa ja kykenee hallitsemaan emotionaalisuuden mentaalisuudella. Hän vapautuu illuusoiden elämästä fiktioiden avulla, täysin tietoisena siitä, että ne ovat fiktioita, joita hän pitää väliaikaisina hypoteeseina.

⁴⁰Humanistit, jotka ilman suoraa yhteyttä esoteeriseen tietoon ovat itse onnistuneet vapautumaan yhä vallitsevista ideologioista ja useimmista tietämättömyyden katsantotavoista, tuntevat usein epävarmuutta siitä, voivatko he ”olla oikeassa koko maailmaa vastaan”. Heiltä puuttuu se varmuus ja erehtymätön luottamus, jonka vain esoteerinen tieto voi antaa.

⁴¹Humaniteettiasteella fyysisessä inkarnaatiossaan oleva yksilö ei vielä aavista korkeampien maailmojen, korkeampien verhojensa olemassaoloa eikä sitä, että hänen subjektiivinen

emotionaali- ja mentaalitajuntansa kuuluu eri verhoihin. Näin ollen hän ei voi omin avuin hankkia tietoa olemassaolosta, sen merkityksestä ja päämäärästä. Tässä suhteessa hän on edelleen riippuvainen siitä tiedosta, jonka hän saa lahjaksi planeettahierarkialta.

⁴²Perspektiivitajunta kuuluu edelleen ikuisesti levottomaan pohdintaan, joka analysoi loputtomasti samaa ongelmaa päätyessä vain väliaikaisiin ja näennäisiin ratkaisuihin.

⁴³Ne, joilla esoteriikka on piilevänä alitajunnassa eivät ole ainoita, jotka tuntevat itsensä harhautuneiksi, turvatomiksi ja epävarmoiksi, yliarvioivat toisia ja aliarvioivat itseään, kunnes he ovat jälleen kerran saaneet haltuunsa vanhan tietonsa. Tämä pätee aivan liian usein myös muihin humaniteetti- ja kulttuuriasteella oleviin.

⁴⁴Niiden, jotka ovat saavuttaneet humaniteettiasteen (47:5) ja ovat siten kehityksen suhteen kaukana muuta ihmiskuntaa edellä, täytyy olla valmiita kulkemaan läpi elämän tulematta ymmärretyiksi. Jos heillä lisäksi on esoteerinen elämäntutkimus piilevänä alitajunnassaan eikä heillä ole koskaan ollut tilaisuutta saada siihen uudelleen yhteyttä uudessa inkarnaatiossaan, he näyttävät ulkopuolisista lähes elämään kelpaamattomilta. He oivaltavat, että vallitsevat todellisuus- ja elämäntutkimukset ovat ”virheellisiä”. Heidän vaistonsa sanoo heille, että ”näin se ei voi olla”. Mutta he eivät tiedä, kuinka sen pitäisi olla. Tämä tekee heidät usein erittäin epätietoisiksi ja epävarmoiksi. Erityisesti he ovat ”puolustuskyvyttömiä” kaikkia alemmilla asteilla olevia vastaan, jotka ovat varmoja perusteluistaan. Heidän epävarmuutensa johtaa siihen, että he antavat muiden hallita itseään, ja he joutuvat usein häikäilemättömän hyväksikäytön uhreiksi. Heidän on vaikea sanoa ei, ja he sietävät epäoikeudenmukaista kohtelua pelosta toimia väärin.

⁴⁵Tanskalainen kirjallisuushistorioitsija Georg Brandes kuvailee elävästi vaikutelmiaan ensimmäisestä yliopistovuodestaan ja kanssakäymisestä opiskelutovereidensa kanssa. Hän piti jokaista tuttavuuttaan aarteena. Jos hän kohtasi uteliasta kohteliaisuutta, hän uskoi kohdanneensa ymmärtämystä ja hyväntahtoisuutta. Jos hän kohtasi hyväntahtoisuutta, hän uskoi sen olevan älykkyyttä. Jos hän kohtasi älykkyyttä (kuivaa ja hedelmätöntä), hän riemuitsi uskoen sen olevan ylivertaista lahjakkuutta, joka voisi opettaa hänelle jotakin. Kesti aikansa ennen kuin hän näki, minkä arvoisia he olivat, nuo tyhmentäjät, turmelijat, hämmentäjät, loiset jne., joihin hän oli tuhlaannut arvokasta aikaa. Monet tajuavat sen liian myöhään.

⁴⁶Yksilön siirtyminen emotionaaliasteelta mentaaliasteelle tapahtuu harvoin ilman kamppailua, joka voi jatkua monien inkarnaatioiden ajan. Joskus tuloksena on persoonallisuus, jossa siihenastinen ylivoimainen emotionaalisuus puolustautuu järjenvastaisesti. Monadille siirtyminen merkitsee vallankumousta lähes kaiken sen suhteen, mikä liittyy maailman- ja elämäntutkimukseen. Yksilö suhtautuu epäilevästi, välinpitämättömästi tai halveksuen siihen, mikä siihen asti on muodostanut hänen tajuntansa pääasiallisen sisällön. Yhä harvemmin hän onnistuu puolustautumaan uusien ideoita vastaan kovin pitkään. Yksilö suhtautuu yhä epäluuloisemmin kaikkeen emotionaaliseen painotteeseen. Jos hän kiinnostuu emotionaalisen ajattelun tuotteista, hän tekee sen päästäkseen eroon emotionaalisesta aineksestä ja puhtaaksi viljelläkseen mentaalisuutta.

⁴⁷Yksilö, joka on juuri jättänyt pyhimysasteen taakseen, tuntee itsensä harhautuneeksi olemassaolossa. Hänen vanha tarpeensa varmasta ja vakaasta lisää hänen levottomuuttaan. Useiden tulevien inkarnaatioiden ajan hän vaikuttaa tasapainottomalta ja usein epäluotettavalta ympäristölleen. Hän ei kykene puolustamaan omia lausuntojaan, omia näkemyksiään ja kantojaan. Absoluuttinen, sataprosenttinen ajattelu korvautuu yhä enemmän suhteellistetulla prosenttiasjatteluilla, jossa totuussisällöllä on taipumus laskea kohti nollaa. Yleisesti hyväksytyjen näkemysten ja mielipiteiden todennäköisyys kutistuu jatkuvasti, vallitsevilla päivän auktoriteeteilla on yhä vähemmän painoarvoa hänen silmissään. Kestää kauan, ennen kuin se kirkkaiden ajatusten varasto, hänen mentaalisen aktiivisuutensa tulos, tulee tarpeeksi voimakkaaksi mahdollistaakseen hänelle synteettisen perspektiiviasjattelun, joka toimii korkeammalta taholta käsin.

⁴⁸Tällä asteella olevien nuorten on usein vaikea sopeutua liian alhaisella tasolla oleviin yhteiskuntiin ja löytää niissä jokin elämäntehtävä. Heille koulu on marttyyriutta. Aivan liian usein he valitsevat epätoivossaan epäsoveliaan ammattin elantonsa vuoksi.

8.14 Emotionaalisuus humaniteettiasteella

¹Kun yksilö siirtyy humaniteettiasteelle, hänen voidaan katsoa hankkineen kaksitoista essentiaalista ominaisuutta 25 prosenttiin. Hänen on vielä hankittava ne 75 prosenttiin. Ne, jotka uskovat, että humaniteettiaste koostuu yksinomaan mentaalisesta kehityksestä erehtyvät suu-
resti. Se merkitsee sarjaa inkarnaatioita, joissa yksilö uhrautuu koko sydämeästään ihmiskunnan, elämän ja kehityksen hyväksi. Ja sitä hän ei voi tehdä niin kauan kuin häntä hallitsevat itsekkäät vaikuttimet. Nämä uhraukset ovat niin luonnollisia, ettei niitä koskaan koeta uhrauksiksi. Ei ole uhrausta uhrata alempaa korkeamman puolesta.

²Humanistilla on takanaan pyhimysinkarnaatio kaikkine saavutettuine ominaisuuksineen. Tämän asteen alemmilla tasoilla, joilla yksilö ikuisessa todellisuustiedon ja elämän tuntemuksen etsinnässään usein laiminlyö piilevän tietonsa uudelleen aktualisoinnin, hän voi vaikuttaa hyvin epätasapainoiselta. Ihmisen hermosto ei ole vielä niin hienostunut, että se kestäisi suuremman annoksen tähän kuuluvia värähtelyjä. Toistaiseksi myös ”vahvan fysiikan” omaava humanisti on vielä harvinainen ilmiö.

³Eksoteerinen tietämättömyys, joka arvioi yksilön hänen ”näennäisyyksien”, hänen luonteensa, tapojensa, puheensa ja ulkoisen käytöksensä perusteella, voi usein kokea humanistin teräväksi ja karkeaksi ja sijoittaa hänet naurettavassa turhamaisuudessaan melko alhaiselle sijalle. Tämä kuuluu vain tavalliseen arvostelukyvyyttömyyteen. Psykiatri todennäköisesti katsoisi hänen olevan mielisairaalahoidon tarpeessa. Tämä on osa sellaista arvostelukykä. Jos Kristus olisi elänyt meidän päivinämme, hän olisi tuskin välttynyt vangitsemiselta.

⁴Useimpia humaniteettiasteella olevia hallitsee edelleen heidän emotionaalisuutensa. Tahto (dynaaminen voima) on melkein aina vielä emotionaalitahtoa.

⁵Yksilö on riippuvainen tunteista ja mielialoista tunteakseen itsensä ”hyväntuuliseksi”, ”vähemmän kuivaksi”, osoittaakseen kiintymystä, ymmärtämystä ja myötätuntoa muita kohtaan heidän vaikeuksissaan jne.

⁶Vasta humaniteettiasteen korkeammilla tasoilla yksilö onnistuu vapautumaan riippuvuudestaan emotionaalisuuteen. Silloin hänen mentaaliverhonsa ei punoudu yhteen emotionaaliverhon kanssa, vaan pyrkii yhteyteen kausaaliverhon kanssa, joka siten täyttyy yhä enemmän siihen kuuluvilla (aluksi 47:3) mentaalimolekyyleillä.

⁷Humaniteettiasteelle siirtynyt yksilö on yleensä siinä määrin uusien kiinnostuksen kohteidensa lumoissa, että hän täydellisesti laiminlyö jopa parhaiden emotionaalisten ominaisuuksiensa kehittämisen. Hän, jota vielä äskettäin pidettiin pyhimyksenä, kunnioituksen ja arvannon kohteena, voi nyt esiintyä kaikkena muuna kuin pyhimyksenä. Hänen lähipiirinsä luokittelee hänet ehkä suorastaan barbaariasteelle kuuluvaksi. Tämä on yksi moralismin, uskonnollisen ymmärtämättömyyden ja suvaitsemattomuuden monista seurauksista.

⁸Katoamattomat emotionaaliset pyhimysominaisuudet ovat piilevinä humanistin alitajunnassa. Voidakseen päästä oikeuksiinsa uudessa inkarnaatiossa ne on aktualisoitava uudessa emotionaaliverhossa. Usein mentalisti katsoo tämän olevan ajan ja voiman tuhlausta, ja nämä voitaisiin käyttää paremmin. Jos hän kuitenkin aikoo työskennellä ihmisten parissa opettajana, hänen on viisasta herättää uinuvat ominaisuutensa, koska muutoin hänellä on helposti poistytävä vaikutus ympärillään oleviin ihmisiin, jolloin nämä arvostelukyvyyttömät kieltäytyvät kuuntelemasta häntä tai ”uskomasta” hänen sanomaansa. Monien mentalistien mielestä on toivotonta työskennellä näiden arvostelukyvyyttömien parissa, kuten on intialaisten brahmiinien tapauksessa. He katsovat, että arvostelukyvyyttömien on ponnisteltava vielä parisataa inkarnaatiota, ennen kuin kannattaa yrittää saada heidät käsittämään jotain. Kun he ovat päässeet niin pitkälle, he syntyvät brahmiinien kastiin ja saavat silloin tiedon lahjaksi.

⁹Koska humanisti ei ole vaivautunut oppimaan uudelleen emotionaalisuutensa hallintaa, saavat hänen halunsa ja tunteensa usein toimintavapauden, mikä voi saada hänet näyttämään epätasapainoiselta emotionalistilta niiden moralistien silmissä, joiden fetissinä on säädyllisyys. Mutta ulkonäkö pettää. Hän kykenee hallitsemaan sen kaiken, jos hän katsoo sillä olevan jotain

merkitystä. Hänen riippumattomuutensa väkijoukon arvostelusta ja hänen avoimesti osoittama välinpitämättömyys sen tabuja kohtaan, on jotain, johon erityisesti kateus tarttuu ”tehdäkseen hänet vaarattomaksi”.

¹⁰Yksilön alemmilla asteilla omaksumat fiktiojärjestelmät elävät hänen alitajunnassaan ja pääsevät uudelleen oikeuksiinsa hänen nuoruus- ja opintovuosinaan. Uudessa inkarnaatiossa hän harvoin saavuttaa vanhan oivallustasonsa ennen 35 vuoden ikää. Jos hän vanhana esoteriikan tuntijana saa yhteyden siihen jo kouluvuosinaan, opettajat ja opiskelutoverit ottavat hänet pian alas, ellei hän ole oppinut vaikenemaan siitä, mitä hän tietää ja mitä muut eivät voi ymmärtää. Koulussa ei muutoinkaan saa olla omaa mielipidettä. Vain virallisesti tunnustetut auktoriteetit ovat oikeassa. Eikä kukaan voi olla auktoriteetti, elleivät auktoriteetit ole hyväksyneet häntä. Jonkinlainen apostolinen suksessio tämäkin. Mieluimmin pitäisi matkia vallitsevia dogmeja. Silloin saa hyvät arvosanat. Lohdutus kaikille vanhoille esoteerikoille: jos emme jaksu seurata hitaasti ja diskursiivisesti etenevää meille itsestään selvien asioiden jankkaamista ja jäämme sen vuoksi koulussa jälkeen, se ei ole osoitus tyhmyydestä!

¹¹Ne, jotka ovat saavuttaneet humaniteettiasteen, eivät suinkaan ole tietoisia siitä, koska kukaan tällä tai alemmilla asteilla ei tiedä varsinaista kehitystasoaan. Mutta heidän ylitaajuntansa ohjaa heitä heidän tiedostamattaan aktivoimaan valvetajuntaansa ja tämä aktivointi on vahvasti oma-aloitteista ja usein intensiivistä. Aluksi vaikutin on selvästi itsekäs, jollemme sanoisi sekä ylpeyden että ylimielisyyden ilmaus. He tahtovat tehostaa itseään, päihittää muut, tulla suvereeneiksi jollakin tietyllä erityisalalla. Heitä pidetään ”neroina”. Silloin he herättävät planeettahierarkian huomion ja heistä tulee tiedostamattomia välineitä elämän palveluksessa, jolloin heidän tehtävänä on teoksillaan vaikuttaa toisia aktiivisuuteen tieteen, filosofian, musiikin ja taiteen parissa.

¹²Usein heidän pyrkimyksensä ovat sellaisia, että he eksyisivät miljooniksi vuosiksi sellaisille mentaalisille alueille, että heidän harmoninen kehityksensä vaikeutuisi. He saavat kuitenkin jatkaa palveluaan sen tähden, että edelleen voittamattomat ominaisuudet sitovat heidät alemmille alueille. Elämäntietämättömät ihmettelevät usein sitä heille käsittämätöntä vastakohtaa näiden historiallisten suurhahmojen puoleensavetävien ja poistyyntävien ominaisuuksien välillä ymmärtämättä, että korkeampien, edelleen hallitsemattomien ainelajien rajut värähtelyt saavat aikaan epätasapainoa.

8.15 Mentaliteetti humaniteettiasteella

¹Tietenkin emotionaalisuus vaikuttaa humanistiin.

²Hankitut, alitajunnassa piilevinä olevat ominaisuudet ilmenevät vaistona. Mutta järjen, ei tunteen, voidaan nykyisin katsoa olevan korkein päättävä hallintoaste humanistin omien elämänongelmien käsittelyssä. Mentaalinen valonhämy, joka on mystikon ilonaihe, väistyy yhä suuremman selvyuden ja tarkkuuden vaatimuksen tieltä. Todellinen intellektuaalisti katsoo, että ”epäselvästi sanottu on epäselvästi ajateltu.” Niin sanottu aavistus voi olla luonteeltaan sekä emotionaalinen että mentaalinen. Se on tulosta tiedostamattomassa, yli- tai alitajunnassa tapahtuvasta prosessista. Se on valmisteluvaihe ennen erilaatuisten ideoiden käsittämistä.

³Monien historiallisten ilmiöiden arviointia on vaikeuttanut tietämättömyys ihmisen kehityksasteista, ihmisten kuuluminen eri luokkiin ja klaaneihin, täysin lukuun ottamatta niiden jakautumista departementteihin, mikä on vaikeuttanut ihmisten arviointia.

⁴Sivilisaatiot ja kulttuurit ovat korkeammilla kehitystasoilla toimivien klaanien luomuksia. Kun nämä kulttuurit ovat palvelleet tarkoituksensa ja kiteytyneet niin, että ne estävät jatkokehitystä, ne on hajotettava. Tällaisina aikoina inkarnoituu tuhoavan taipumuksen omaavia klaaneja, jotka vandaalien tapaan hävittävät maan tasalle konstruktiivisten klaanien rakentaman.

⁵Yleiselle kehityskululle on ominaista, että yksilö oppii hallitsemaan fyysisen emotionaalisuudella, emotionaalisuuden mentaalisuudella, mentaalisuuden aikanaan kausaalisuudella jne.

Alempi tajunnanlaji voitetaan vain seuraavaksi korkeamman lajin avulla. Sen tähden on tärkeää, ettei humanisti mentalistina laiminlyö emotionaalisuuden (tietenkin korkeamman emotionaalisuuden; jalojen tunteiden) kultivointia.

⁶Humaniteettiasteen alemmilla tasoilla itsensä vertailu alemmilla tasoilla oleviin johtaa helposti ylimielisyyteen, jota muinaiset opettajat nimittivät ”hybrikseksi”. Yksilö ehkäisee tämän taipumuksen oppimalla oivaltamaan – kaikesta huolimatta – lähes täydellisen elämäntietämättömyytensä ja sen miten loputtoman paljon on vielä jäljellä, ennen kuin hän on hankkinut kaikitietävyyden ja kaikkivaltiuuden omissa maailmoissaan. Lopulta hän saavuttaa sokraattisen oivalluksen, ettei hän tiedä mitään tietämisen arvoista, ettei ihminen kykene itse hankkimaan tietoa olemassaolon päämäärästä ja menetelmästä tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Hän oivaltaa uskonnon, filosofian ja tieteen riittämättömyyden tässä suhteessa.

⁷Hän pyrkii kehittymään integroituneeksi persoonallisuudeksi, jolla tarkoitetaan sekä fyysisen että emotionaalisen ja mentaalisen ihmisen kehittymistä harmoniseksi persoonallisuudeksi. Verhot läpäisevät silloin toisensa, ja seuraava korkeampi verho hankkii kyvyn hallita lähinnä alemman verhon.

⁸Hän pyrkii antamaan jonkinlaisen panoksen: uskonnon, filosofian, tieteen, sosiaalityön tai kulttuurin alalla rikastuttamaan ihmiskuntaa.

⁹Hän tahtoo tehdä yhteistyötä toisten kanssa ryhmissä, mutta ei organisaatioissa.

¹⁰Humanisti on oppinut oivaltamaan rikkauden, kunnian tai vallan tavoittelun typeryyden. Hän tietää, että tutkija (tiedon etsijä) on korkeampi ihmistyyppi kuin ne, jotka tavoittelevat asioita, joita yksilö ei voi ottaa mukaan hänen fyysisen elämänsä päätyttyä ja jotka suurelta osin merkitsevät vain huonoa kylvöä korjattavaksi seuraavassa inkarnaatiossa.

¹¹Humanisti on hankkinut kunnioitusta kaikkea elämää kohtaan, kunnioitusta jokaista omalla kehitystasollaan olevaa kohtaan. Jokainen tekee parhaansa oivalluksensa ja kykynsä mukaan. On vain ajan kysymys, milloin kaikki ovat saavuttaneet kaiken elämän lopullisen päämäärän.

¹²Humanisti, samoin kuin alemmilla asteilla olevat, on tietenkin tietämätön olemassaolon tarkoituksesta ja päämäärästä. Jos hänen uskontunnustuksensa hyväksytään arvovaltaisena tietona, seurauksena on yleensä vain uudenlainen illuusioista ja fiktioista koostuva ideologia. Hänen on tultava siihen sokraattiseen johtopäätökseen, ettei hän tiedä mitään tietämisen arvoista tai että elämä jää ratkaisemattomaksi arvoitukseksi tai, kuten Buddha sanoi, että inhimillinen järki ei voi ratkaista tätä ongelmaa. Yleensä humanistit kuitenkin saivat jonkinlaista tietämystä joltakin pythagoralaiselta tai rosenkreuzilaiselta, kuten esim. Francis Baconilta, Newtonilta, Leibnizilta, Lessingiltä, Herderiltä, Goetheltä jne. Kaikkien näiden kirjoituksista löytyy esoteerisia ajatuksia, jotka he esittivät omina pohdintoinaan. Cusanus, Galilei, Bruno ja Kopernikus olivat kaikki saaneet tilaisuuden tutustua pythagoralaisiin käsikirjoituksiin.

¹³Sitä vastoin sellaiset rikkiviisauden edustajat kuin Hume ja Kant eivät olleet vihittyjä, kuten eivät myöskään sellaiset haihattelijat kuin Fichte, Schelling ja Hegel.

¹⁴Ruotsalaiset persoonallisuusfilosofit E. G. Geijer ja Boström olivat opiskelleet Leibniziä, joka väitti kirjassaan *La monadologie*, että kaikki olemassa oleva koostuu eri kehitystasoilla olevista monadeista.

¹⁵Amerikkalaiset kirjailijat, Emerson ja muut, olivat opiskelleet intialaista joogafilosofiaa ja löytäneet siitä arvokkaita ideoita; jotkut heistä olivat opiskelleet H. P. Blavatskyn kirjoittamaa kirjaa *Hunnuton Isis*.

¹⁶Buddha teki selväksi, että ihmiset tulevat aina kiistelemään siitä, onko olemassa yksi jumala vai monta jumalaa vai eikö jumalaa ole lainkaan, onko ihmisellä sielu ja onko tämä sielu kuolevainen vai kuolematon, onko ihmisen tahto vapaa vai ei. ”Inhimillinen järki ei voi vastata näihin kysymyksiin.” Hän varoitti opetuslapsiaan uskomasta kaikenlaisiin auktoriteetteihin ja kehotti kaikkia pitäytymään terveeseen järkeen ja erottamaan toisistaan sen, mitä kukin tietää tai ei tiedä. Spekulointi synnyttää illuusioita ja fiktioita, jotka estävät meitä ajattelemasta järkevästi ja inhimillisesti. Terve järki korkeimpana järkenä estää järjen idiotisoitumisen ja kehittää

ajattelukykyä. Ihmisen on tyydyttävä siihen. Jossain elämässä koittaa päivä, jolloin ylitajuinen intuitio on valvetajunnan käytettävissä ja antaa vaadittavan selkeyden.

¹⁷Humanistin elämän mentaalimaailmassa voidaan laskea kestävän 1000–2500 vuotta, minkä jälkeen hän viipyy kausaalimaailmassa 250 vuotta. Mutta hän voi syntyä uudelleen lähes välittömästi. Sääntöä ei ole olemassa.

¹⁸Ihmiskunnalle on nykyään tärkeintä kehittää tervettä järkeä, joka on ihmisen korkein järki. Sillä vain terve järki voi vapauttaa ihmiskunnan emotionaalisista illuusioista ja mentaalisista fiktioista, kaikista niistä tietämättömyyden kuvitelmista, joita ihmiset ovat rakentaneet ja jotka lamauttavat heidän kykynsä ajatella järkevästi. Sellaisia uusien ajatusten vastaanottamisen esteitä ovat kaikki kaikilla elämänaloilla, uskonnon, oikeuskäsityksen, politiikan, sosiologian, filosofian, tieteen ja historian aloilla esiintyneet dogmit, ennakkoluulot, teoriat, hypoteesit, iskulauseet, yleiset sanontatavat ja katsantotavat.

¹⁹Voidaan sanoa, että 99 prosenttia siitä, mitä ihmiset ovat hyväksyneet totuudeksi, ei vastaa todellisuutta. Ihmiset eivät ole vielä ratkaisseet edes todellisuuden kolmea aspektia koskevaa perusongelmaa: aine, liike ja tajunta; sitä, että kaikki aine koostuu atomeista ja että atomeilla on mahdollisuus tajuntaan; sitä, että aineessa tapahtuvat värähtelyt aiheuttavat liikkeen, luonnon tapahtumainkulun, aikaansaavat atomien yhdistymisen ainemuodoiksi, muotojen jatkuvan muuttumisen, hajoamisen ja uudelleenmuodostumisen.

²⁰Dogmit estävät tutkimuksen ja lisääntyneen kokemuksen tuloksena syntyneiden uusien ideoiden vastaanottamisen. Tarkkaan ottaen kaikki käsitteemme tulisi poistaa. Mutta meidän on säilytettävä ne siihen saakka, kunnes ne korvautuvat uusilla, koska uuden on lähdettävä vanhasta ja perustuttava sille tullakseen käsitettäväksi. Mutta myös yksinomaan siitä syystä. Hylättyjen katsantotapojen säilyttäminen sen tähden, että niillä kerran on ollut auktoriteettia, vaikeuttaa vapautumista historiallisesti juurtuneista asioista.

²¹Mitä tulee luettavien kirjojen valintaan, voimme olla samaa mieltä humanistinero Voltairen kanssa, joka katsoi, että sen kirjan, jonka lukee vain kerran, voi jättää lukematta, sillä kaiken mitä siinä lukee, tietää jo ennestään. Kirja, joka on luettava moneen kertaan, on lukemisen arvoinen. Kirja, jonka lukemista ei voi koskaan lopettaa, on korvaamaton. Sellaisia kirjoja ei lainata muille. Kirjan lainaksi pyytäminen on sitä paitsi huonoa käytöstä ja yleensä naamioitua kerjäämistä. Päivän bestsellerit on parempi jättää lukematta. Ne juurruttavat alitajuntaan sellaista, mitä ei koskaan tulisi huomioda.

²²Perspektiivijattelija suhteuttaa, ajattelee prosentteina nollasta sataan, myös taitojen, kykyjen ja ominaisuuksien osalta. Hän kerää näkökantoja kaikesta ajattelematta erityisesti kontraarisia tai kontradiktoriaisia vastakohtaisuuksia. Mitä enemmän paradokseja, sitä parempi, koska ne suhteuttavat tavanomaiset absoluuttiset tai 100-prosenttiset väitteet niiden suhteelliseen merkityksettömyyteen.

²³Aivan kuten periaatteet ovat käsitteiden käsitteitä, niin myös ideat ovat yhä laajempien ideoiden osia. Perspektiivijattelija saa perspektiiviä myös ideoihin ja alkaa aavistaa niiden todellisuuspitoisuuden rajallisuuden.

²⁴Tuttavat julistavat perspektiivijattelijan neroksi. Kun kritiikitön ihailu on toisinaan herännyt ja syrjäyttänyt yhtä kritiikittömän kateuden, arvostelukyvyyttömyys nimittää neroja hyvin anteliaasti. Sellaiselta ”nerolta” vaaditaan joskus vain asiantuntevaa esitystapaa, epätavallista logiikkaa tai mielikuvitusta, muotoilutaitoa, rutiininomaista materiaalien tai välineiden teknistä hallintaa. Sellaisia ”neroja” esiintyy kaikilla kehitystasoilla, ja niitä syntyy, jos yksilöt ovat olleet tarpeeksi ahkeria omistaakseen riittävän monta inkarnaatioita erikoistumiselleen. Nimitys ”nero” olisi varattava niille, jotka ovat saavuttaneet idealiteetti- eli kausaaliasteen, hankkineet kausaali-intuition, elävät platonisessa ideainmaailmassa. Ei ole monia, jotka pitävät seuraa Platonille hänen maailmassaan.

²⁵Humanisti on rakentava ja osallistava ja välttää sellaista, mikä kuuluu alemmille asteille.

²⁶Periaateajattelu ja perspektiivijattelu ovat erilaisia tajunnanlajeja. Periaateajattelijasta ei

tule perspektiivijättelijää pelkästään keräämällä näkökantoja ja ideoita. Perspektiivi-ideat ovat toisenlaisia kuin periaateideat. Erilaatuiset ideat ovat tiedostamattoman uudelleenmuokkausprosessin tulosta, eivät mekaanisen mosaiikkityön tulosta.

²⁷Kyky vastaanottaa ja tuottaa värähtelyjä korkeimmassa mentaalisessa molekyyilajissa (47:4) johtaa ”systeemijätteluun”, siirtymiseen kausaalijätteluun eli kausaali-intuitioon. Kyse on pikemminkin prosessista, jossa mentaali-intuitioiksi hajoavat kausaali-ideat konkretisoituvat kokonaisiksi ajatusjärjestelmiksi. Alemmassa ajattelussa ei nähdä metsää puilta. Se on enim-mäkseen suunnitelmatonta, epäjohdonmukaista sattumanvaraista harhailua periaatteiden parissa ilman yhdistävää sidettä. Siitä seuraa suhteellisuuksien absolutitointia. Ilmiöitä irrote-taan elämänyhteyksistään, yksityiskohtia tarkastellaan ikään kuin ne olisivat koko asia.

²⁸Humanisti on ikuinen etsijä, joka ei voi koskaan mukautua mihinkään ajatusjärjestelmään, vaan hän työskentelee väsymättä laajentaakseen näköpiiriään. Hän on syvästi tietoinen omasta riittämättömyydestään, vähäisestä arvostelukyvystään ja suunnattomasta tietämättömyydes-tään. Hän oivaltaa myös, että mentaalisuus on luonteeltaan fiktiivistä, että ajatuksen sisällön ja sen objektiivisen todellisuuden välillä, jota ajatus pyrkii käsittämään, ei ole kausaalista suh-detta. Onnekkaina hetkinä, kun hän onnistuu saamaan yhteyden kausaalimaailmaan, hän voi vastaanottaa kausaali-idean, mutta tulee silloin myös syvästi tietoiseksi siitä, että hän oli vain vastaanottaja, että ideainmaailma ajatteli hänessä. Kaikki kerran kausaalimaailmassa ajateltu on siellä elävinä voimina ja kuuluu kaikille. Kukaan ei voi patentoida ideaa, ainoastaan sen muodon, johon idea mentaalimaailmassa pukeutuu.

²⁹Mentaalimaailmassa ajattelemme ajatusmuotojen avulla, kausaalimaailmassa todellisuudesta tulee tajunnan sisältö. Tässä on muodon ja sisällön välinen todellinen ero, minkä filosofit ovat aina väärinymmärtäneet. Ideat ovat päteviä riippumatta niiden muotoilusta filosofien periaate-ajattelussa. Se, että mentaali-ideoiden muodot ovat ristiriidassa keskenään, kun muoto on puut-teellinen, ei ole järjen vika, kuten Kant väitti rakentaessaan antinomiansa, vaan rakentajan vika.

8.16 Seitsemän mentaalitajunnan lajia (47:1-7)

¹Seitsemän mentaalitajunnanlajia voidaan jakaa kolmeen ryhmään: kausaalitajunta (47:1-3): kokonaissynteesi; korkeampi mentaalitajunta (47:4,5): perspektiivi, ryhmäidea, järjestelmä; alempi mentaalitajunta (47:6,7): käsite, periaate.

²Vihkiytymättömillä on vain harvoin mahdollisuus saada yhteys kausaalitajuntaan kausaali-intuitiossa. Kausaalimaailmasta tulevat inspiraatiot ovat jo valmiiksi mentaali-ideoiksi ”menta-lisoituneita”, jotta ne voitaisiin käsittää.

³Seuraavaksi esitellään vain lyhyesti neljän varsinaisen mentaalisen molekyyilajin tajunnat (47:4-7). Jonkin tulevan tieteen tehtävänä on kartoittaa nämä inhimillisessä ylitajunnassa olevat tajunnanalueet.

⁴Siten voidaan puhua seitsemästä ideoiden pääajista. Korkeampien lajien ideat sisältävät, ymmärtävät ja syntetisoivat alempien lajien ideat. Suvereenisuuden saavuttamiseksi jossakin maailmassa on täytynyt hankkia tajunta sen atomilajissa. Tätä Platon tarkoitti sanoessaan, että tieto johtuu siitä, että sielu on nähnyt ideat ideain maailmassa. Hän mainitsi erityisesti kauneu-den idean, koska aineelliset kausaalimuodot ovat täydellisiä.

⁵Itse asiassa vain toisminä voi hankkia täydellisen atomitajunnan alemmissa maailmoissa, nähdä nämä maailmat ylhäältä päin, minkä tahansa maailman kokonaistajunnasta käsin saaden siten suvereenin yleissilmäyksen.

⁶Barbaariasteella yksilö hankkii kyvyn tehdä johtopäätöksiä perusteesta seuraukseen, syystä vaikutukseen.

⁷Sivilisaatioasteella yksilö hankkii periaateajattelun, oppii erottamaan toisistaan pääasiat ja sivuasiat, olennaiset ja epäolennaiset asiat.

⁸Humaniteettiasteella yksilö hankkii perspektiivijättelun.

⁹Perspektiivijättelu on havaittavissa jo paradoksissa, joka sallii kahden vastakohtaisuuden

kumota, havainnollistaa, määrätä toisensa. Se on ensimmäinen askel pidemmälle kuin absolu-tisoiva periaateajattelu, joka jatkuvasti juuttuu vastakohtaan.

¹⁰Perspektiivitajunta merkitsee kykyä nähdä mitä tahansa kaikilta näkökannoilta ja näkökul-milta, jatkuvaa perspektiivien laajentamista, jatkuvasti korkeammalle, kohti laajenevaa näkö-piiriä.

¹¹”Koskaan emme saa päätökseen mitään”, koska tajunta vain kasvaa ja laajenee, kunnes se sulkee sisäänsä kaiken.

¹²Perspektiivitajunta ikään kuin kiertää katsomaansa kohdetta, tutkii sen eri puolia tietoisena siitä, että kyseessä on sama kohde, mutta että järki näkee saman asian monista eri näkökulmista jakaen yhtenäisen osiin. Sama asia voi siten näyttää täysin erilaiselta, ikään kuin se ei olisi sama asia. Jonkin perspektiivi-idean hajottaminen osiinsa voi vaatia pitkän kirjoitelman. Nietzscheä voidaan pitää tyypillisenä esimerkkinä perspektiivijäittelijästä. Teoksessa toisensa jälkeen hän pohti samoja ongelmia ja ehdotti erilaisia ratkaisuja jokaisessa teoksessa.

¹³Periaateajatteliija on ratkaissut ongelmansa, todistanut jotain. Perspektiivijäittelijä osoittaa johtopäätösten ja periaatteiden riittämättömyyden, hän tahtoo tavoittaa tietämyksen korkeam-pana synteessä, joka ylittää huomattavasti teesi-antiteesi-synteesi-menetelmän.

¹⁴Systeemijäittelu, joka on korkein mentaalinen kapasiteetti, ajattelee ideoita, jotka konk-reettisen muodon suhteen merkitsevät kokonaisten järjestelmien yhteenvedoja.

¹⁵Systeemijäittelu näkee kaikki tosiasiat asetettuina oikeisiin yhteyksiinsä, näkee kokonai-suuden osassa. Se kykenee aina siirtymään yleisestä yksittäiseen, koska se näkee aina järjestel-män.

¹⁶Tämä kyky muodostaa siirtymän kausaali-intuitioon, platonisten ideain maailmaan, jota yksikään filosofi ei ole vielä kyennyt käsittämään oikein, vaan he kaikki ovat tulkinneet väärin, yleensä irvokkaasti väärinkäsittäneet. Periaateajattelulle tämä on tosiaan käsittämätöntä.

¹⁷Korkeimmille mentaalitasoille on ominaista kausaali-ideoiden ymmärtäminen ja niiden oikea konkretisointi.

¹⁸Arviointikyky kasvaa jokaisella korkeammalla saavutetulla asteella. Omatessaan perspek-tiivitajunnan humanistilla on suuremmat mahdollisuudet arvioida oikein yhä useampia todelli-suuden lajeja. Hän on myös selvemmin tietoinen inhimillisen tietämyksen riittämättömyydestä.

¹⁹Tiedettä voitaisiin kutsua ihmiskunnan kokemusten yhteenvedoksi.

²⁰Nykyaikainen tiede hylkää kaiken vanhan kokemuksen ja aloittaa alusta. Tätä menettelyä käyttäen tiedemiehet tekevät monia tarpeettomia virheitä.

²¹Älä koskaan hylkää vanhaa, ennen kuin olet tutkinut sen kokemussisällön.

²²Älä koskaan hylkää tosiasioita siksi, että ne eivät sovi johonkin tiettyyn järjestelmään! Tosiasiat, joita ei voida sovittaa järjestelmään, osoittavat järjestelmän virheellisyyden.

²³Tiede on fiktiivistä, koska järjestelmä on fiktiivinen.

²⁴Tosiasiat ovat aina oikeita. Mutta teoria ja hypoteesi, järjestelmä, joka on suunniteltu selit-tämään tosiasiat, on aina virheellinen.

²⁵Ihmiskunta ei ole vielä edistynyt niin pitkälle, että tiede olisi voinut rakentaa oikeita järjes-telmiä.

²⁶Esoteerinen mentaalijärjestelmä on absoluuttinen. Tämän tosiasian oivaltaminen edellyttää kausaalitajuntaa.

²⁷Tosiasiat joko vahvistavat tai kumoavat periaatteen tai järjestelmän.

²⁸Mentaalitajunnan neljä lajia:

1. objektiiviset tosiasiat;
2. subjektiiviset käsitykset objektiivisista tosiasioista, abstraktit käsitykset, tosiasioiden ryhmät;
3. käsitysten yhdistelmä (päätelmä; systematiikka), ryhmäkäsitykset;
4. systeemikäsitykset;

atomitajunta (47:1)

molekyylijunta (47:2-7)

²⁹Muistamiskyky riippuu alitajuisen muistamisen mahdollisuudesta.

8.17 *Elämäkatsomus ja maailmankatsomus humaniteettiasteella*

¹Niiden humaniteettiasteella olevien elämäkatsomus, joilla ei ole esoteerista tietoa, on aina yhdenmukainen sen uskonnon kanssa, joka on ollut yhteinen kaikille viisaille kaikkina aikoina. Tämä uskonto ei nimittäin ole riippuvainen esoteerisesta maailmankatsomuksesta samalla tavalla kuin esoteerinen elämäkatsomus elämän lakeja koskevina opetuksina. Humanistien eksoteerinen elämäkatsomus koskee vain fyysistä elämää, joka on tärkein: että ihmisoikeuksia kunnioitetaan tässä elämässä, jotta rauha, vapaus, veljeys mahdollistuvat, siis kitkaton, hyvä ja iloinen yhteiselämä. Tällaisissa olosuhteissa jokainen löytää parhaimman tavan saada kokemuksia ja oppia niistä.

²Humanistit ovat todellisia ajattelijoita, jotka kykenevät ajattelemaan ideoita ja muotoilemaan ne muille ryhmille käsitettäviksi ihanteiksi. He edustavat tahtoa ykseyteen, universaalisuuteen. Heistä tulee älyllisiä uranuurtajia vallitsevien ideologioiden, illusioiden ja fiktioiden perusteellisten analyysiensä ansiosta. Heitä löytyy kaikista niin sanotuista yhteiskuntaluokista. Jos heillä ei ole ollut tilaisuutta aktualisoida alitajuntaansa, piilevää tietämystään saamalla uudelleen tilaisuuden tutustua esoteerisiin tosiasioihin, he voivat vaikuttaa harhautuneilta, epävarmoilta ja epätietoisilta. Mutta he ymmärtävät esoteerisen elämäkatsomuksen, kohtasivatpa he sen missä tahansa.

³Idealisteja on monenlaisia, edellyttäen, että tarkoitetaan niitä, jotka työskentelevät yhteisen hyvän puolesta.

⁴Niitä esiintyy kaikilla kehitystasasteilla.

⁵Humaniteettiastetta luonnehtivat ne, jotka oivaltavat kaiken elämän ykseyden, ja että kaikki on vihaa, mikä ei ole rakkautta.

⁶Seuraavat ruotsalaisen psykosynteetikon Poul Bjerren lausunnot todistavat humanistille tyypillisestä oivalluksesta ja elämänymmärtämyksestä.

⁷”On vain yksi ihme: se on yhteenkuuluvuus. Ja vain yksi etevämyys: se on uskollinen alistuminen ykseyteen.” ”Uhri päivittäisten uhrauksien muodossa on yksittäisen ihmisen elämän väistämätön edellytys.” ”Jokainen elävä olento on elossa vain olemalla osa kaikkea elämää. Jos se eristetään tästä, se tuhoutuu.” ”Yhteisyys toisten kanssa voi toteutua vain uhrausten tiellä.” ”Jos yhteenkuuluvuuden halu ei purkaudu kaiken erottavan yhteisenä uhraamisena, tuloksena on yhteinen helvetti.”

⁸Monet hämmästelevät sitä, että humanistit voivat olla fysikalisteja, skeptikkoja, agnostikkoja ja ateisteja. Mutta teologia, filosofia tai tiede eivät voi koskaan tarjota kestävästä työhypoteesia perspektiiviläylle. (47:5). Lisäksi humanistin piilevä tieto esiintyy niin voimakkaasti tunnettuna vastustamattomana vaistona, että tuloksena on usein jotain intuition kaltaista.

⁹Suuri saksalainen ajattelija ja runoilija Schiller julisti, että hänen uskontonsa ei sallinut hänen tunnustaa mitään historiallista uskontoa uskonnoksi. Näin ollen hän hyväksyi vain sen uskonnon, joka on ollut kaikille viisaille kaikkina aikoina yhteinen viisauden ja rakkauden uskonnon, uskonnon ilman minkäänlaisia dogmeja. Kaikkien uskontojen teologit ovat totuuden nimissä muuttaneet totuuden valheeksi.

¹⁰Uskonnolliset ihmiset ja moralistit (joiden fetissinä on säädyllyisyys) kääntyvät usein pois mentalistista (humanistista), koska hän usein nähtyään läpi uskonnollisen ja moraalisen illusiivisuuden, sen petollisuuden, ulkokultaisuuden ja teeskentelyn tuntee pikemminkin olevansa kehoitettu uhmaamaan tyrannimaista yleistä mielipidettä.

¹¹Kun hän on kerran nähnyt läpi humpuukin ja tyrannian ja kun hänellä on tehtäviä, jotka ovat paljon tärkeämpiä kuin omistaa suuri osa ajastaan tullakseen uudelleen pyhimykseksi, hän kieltäytyy ottamasta osaa tekopyhyyteen ja tietenkin kaikki ulkokultaisuuden suojeelijat

tuomitsevat hänet. Vaikka hän olisi kuinka loistava esoteerikko, hänet leimataan huijariksi ja hänen opetuksensa hylätään valheellisina. Ulkokultaisuuden ylläpitäjät (kaikenlaiset moralistit) menettävät kaiken luottamuksensa näihin esoteerisiin titaaneihin sen tähden, että he kieltäytyvät osallistumasta ulkokultaisuuteen.

¹²Niillä, jotka ovat niin arvostelukyvyyttömiä, että he uskovat pyhimysten tietävän kaiken ja joka tapauksessa enemmän kuin mentalisti (47:5), ei ole sananvaltaa oppimisen salissa.

¹³Humanisti pyrkii järjestelmällisesti hankkimaan tietoa todellisuudesta ja elämästä. Hän tutkii filosofian historiaa tutustuakseen niin sanottujen suurten ajattelijoiden näkemyksiin ja siihen, miten he ovat päätyneet fiktioihinsa (kuvitelmiin, joilla ei ole vastinetta todellisuudessa). Hän nimittäin tajuaa melko pian, että todellisuus ei voi olla sellainen kuin jopa terävä-älyisimmät ja syvämietteisimmät ajattelijat ovat olettaneet ilman riittävää tietoa tosiasioista ja että luonnontieteellisen tutkimuksen tosiasiat ovat liian vähäisiä ja riittämättömiä vastaamaan olemassaolon tarkoitusta ja päämäärää koskeviin peruskysymyksiin.

¹⁴Lopulta hän päätyy siihen tulokseen, ettei mikään hänen tietämästään voi selittää elämää tai elämän tarkoitusta tai sitä, onko elämällä lainkaan tarkoitusta. Hän on saavuttanut sokraattisen oivalluksen, että hän tietää, ettei mikään hänen tietämästään voi antaa hänelle sitä, mitä hän sisimmässään etsii.

¹⁵Silloin hän on kypsä ja on hankkinut tarvittavat edellytykset käsittääkseen, että planeettahierarkiamme hallussa oleva esoteerinen tieto on ainoa todella järkevä työhypoteesi.

¹⁶Hän on menettänyt kyvyn mystikon tavoin uskoa käsittämättömään, ja hän vaatii perusteita ja tosiasioita voidakseen hyväksyä yhtään mitään. Hän kieltäytyy uskomasta ja vaatii saada tietää. Ja hän saa lahjaksi kaikki tosiasiat, jotka täysin tyydyttävät hänen selitystarpeensa. Hän saa lahjaksi ristiriidattoman ja kiistämättömän, kumoamattoman mentaalijärjestelmän, joka hänen on lopulta pakko hyväksyä ainoana täysin tyydyttävänä, joka selittää hänelle kaiken siihen saakka käsittämättömän ja joka hänen etsivänä ihmisenä tarvitsee tietää. Ja hän sanoo itselleen, että sellainen todellisuuden täytyy olla, eikä se voi olla toisin.

¹⁷Nyky aikaan (1950) on tuskin muita kuin perspektiivijärjestelijät, joilla on edellytykset tutkia esoteriikkaa ja hyötyä siitä. Kun esoteriikasta on tehty mentaalijärjestelmä, kun se on popularisoitunut, kun vaikutusvaltaiset kulttuuriedustajat, filosofit ja tiedemiehet ovat hyväksyneet sen, tulee sen perustosiasioista suurelle enemmistölle tunteeseen pohjautuva uskonto.

¹⁸Ihmiset eivät tahdo uusien ideoiden häiritsevän heitä. He ovat tyytyväisiä illuusioihinsa, ehkä suurella vaivalla hankittuun fiktiojärjestelmään. Humanisti huomaa pian, kuinka harvat ovat jääneet etsijöiksi juuttumatta mihinkään idiologiaan. Tässä suhteessa osoittautuu todeksi Nietzschen sanonta, että useimmat näyttävät ottavan ”tottumuksensa” vakavammin kuin etunsa. Ja kestänee vielä kauan ennen kuin he oivaltavat, että kaikki ajatusjärjestelmät, jotka eivät perustu esoteerisiin tosiasioihin, ovat fiktiojärjestelmiä, joilla on suhteellisen lyhyt elinikä. Ihmiskunnalla ei ole mahdollisuutta hankkia omin voimin tietoa olemassaolosta, todellisuudesta ja elämästä. Jos he eivät tahdo hyväksyä planeettahierarkian heille lahjoittamaa tietojärjestelmää, he tulevat aina olemaan harhautuneita olemassaolossa. Ennen kuin he hyväksyvät tietojärjestelmän, he tulevat lakkaamatta rakentamaan uusia fiktiojärjestelmiä, mikä merkitsee vähemmän todellisuutta sisältävien illusioiden ja fiktioiden vaihtamista enemmän todellisuutta sisältäviin.

8.18 Alitajunta ja piilevyys

¹Kaikki se, mikä on aktuaalista yksilön (monadin) valvetajunnassa, vajoaa alitajuntaan. Näin ollen tähän sisältyy mm:

kaikki se, mikä on ollut tietoista nykyisessä inkarnaatiossa;

kaikki se, mitä yksilö on kokenut ihmiskunnassa;

kaikki se, mitä yksilö on kokenut kivi-, kasvi- ja eläinkunnassa;

kaikki se, mitä yksilö on kokenut vielä aiemmissa olemassaolomuodoissa.

²Se, mitä ikitomi eli monadi on kokenut, ennen kuin se kivikunnassa aloitti evoluutionsa

monadina, pysyy piilossa, kunnes se on voittanut kosmisen tajunnan.

³Monadi voi tutkia alemmissa luomakunnissa saamiaan kokemuksia, kun se on hankkinut objektiivisen essentiaalitajunnan (46). Kaikki monadin ihmisenä kokema on olemassa kausaalitajunnassa.

⁴Mikään monadin kokemasta ei voi kadota.

⁵Kaikki monadin kokema jää piileväksi, mutta se voidaan elvyttää.

⁶Kokemusten elvyttäminen vaatii, että monadi saa tilaisuuksia samankaltaisiin kokemuksiin, uusien kykyjen ja ominaisuuksien uudelleenhankintaan, uudistuneen yhteyden sisäiseen olemukseensa liittyviin kokemuksiin, aiemmin työstämiinsä kokemuksiin, aiemmin itsehankittuihin kykyihin ja ominaisuuksiin.

⁷Alitajunta ilmenee vaistona. Fyysinen, emotionaalinen ja mentaalinen vaisto voidaan erottaa toisistaan.

⁸Ongelmien ratkaisu voidaan saada kolmella tavalla: ratkaisu valvetajunnassa, alitajunnassa tai ylitajunnassa pohdinnan avulla.

⁹Kaikesta koetusta ja työstetystä tulee itsehankintaa.

¹⁰Kaikki itsehankittu muuttuu ymmärtämykseksi, jota ei voi koskaan menettää. Tieto, ominaisuudet, kyvyt ja valmiudet voidaan sulkea pois yhden tai useamman inkarnaation ajaksi tai tietyksi ajaksi nykyisessä inkarnaatiossa, jos kohtalon ja korjuun laki näin määrää. Eetteri-, emotionaali- tai mentaaliverhon vastaavat värähtelyalueet voivat olla katkaistuja. Ymmärtämys säilyy kuitenkin aina, vaikka se ei löytäisikään minkäänlaista ilmaisua.

¹¹Tästä seuraa, että yksilöltä voi puuttua kaikki hänen hankkimansa ominaisuudet ja kyvyt, ja kaikesta on jäljellä vain ymmärtämys.

¹²Itsehankitun muistamismahdollisuuden menettäminen voi johtua seuraavista tekijöistä: väärinkäytöstä, tuomitsevasta asenteesta, rajoittumisesta erikoistumisen tarkoituksella ja keskittymisestä johonkin tiettyyn ominaisuuteen.

¹³Mitä perusteellisemmat kokemukset ja niiden työstäminen yhdessä tai useammassa elämässä, sitä nopeampi uudelleen omaksunta ja sitä suurempi on kyky.

¹⁴Yksilöllä on mahdollisuus riistää itseltään kaiken työnsä hedelmät ja itse ymmärtämys idiotisoimalla järkensä vastoin Lakia.

¹⁵Muisto menneisyydestä jää uudelleensyntymisen yhteydessä piileväksi. Se muuttuu vaistoksi, mahdollisuudeksi yhä nopeampaan käsitykseen, mahdollisesti ominaisuuksien, kykyjen ja taitojen hankintaan. Hyvin vähän piilevästä voidaan aktualisoida jokaisessa uudessa inkarnaatiossa, joka lisäksi on usein erikoistumisinkarnaatio tai korjuuinkarnaatio. Fyysinen elämä on liian lyhyt, joten on tärkeää oppia mahdollisimman paljon.

¹⁶Jos korjuunlaki lisäksi pakottaa yksilöön vikoja, katkaisee (eetterisiä, emotionaalisia tai mentaalisia) värähtelyalueita, vahvistaen muita värähtelyjä ylitsepääsemättömyyteen asti, voivat jopa korkealle kehittyneet yksilöt vaikuttaa tietämättömiltä, kyvyttömiltä ja vakavien vikojen heikentämiltä.

¹⁷Yksilö on täysin uusi jokaisessa inkarnaatiossa. Hänen on alkuasteelta lähtien käytävä läpi kaikki edelliset kehitysasteensa sekä aineellisesti että tajunnankehityksen suhteen.

¹⁸Moralistit eivät voi olla tarpeeksi närkästyneitä tuomitessaan sovinnaisuudenvastaisia ihmisiä. Mutta ne, jotka rikkovat moraalisääntöjä, voivat tehdä sen useista syistä. He ovat joutuneet kärsimään sääntöjen vuoksi. He kieltäytyvät osallistumasta ulkokultaisuuteen. He pitävät kaikkea muodollisuutta epäolennaisena, yliarvostettuna, kehitystä jarruttavana.

¹⁹On täysin mahdollista saavuttaa humaniteettiaste (47:5) ilman, että on ollut johonkin esoteeriseen tietokuntaan vihitty (ja omaa siten piilevän esoteerisen elämänkatsomuksen). On monia piileviä humanisteja, jotka eivät ole saavuttaneet varsinaista tasoaan. On olemassa paljon esoteerikkoja, jotka eivät ole saaneet tilaisuutta muistaa esoteerista tietoaan uudelleen. Mutta ennen kuin yksilöstä voi tulla humanisti tai esoteerikko, hänen on täytynyt läpikäydä mystikkoaste. Jälkeenpäin hän usein ajattelee (joskus epäoikeudenmukaisesti) ”tietävänsä sen kaiken”.

Sen hän on osoittanut riittävästi. Nyt on kyse jostakin, mikä on hänelle tärkeämpää. Yksi asia on siten täysin varma. Hän ymmärtää pyhimystä ja arvostaa häntä hänen koko arvonsa mukaisesti. Joskus hän suorastaan kaipaakaan takaisin sille miellyttävälle asteelle, jossa hän oli ennen kuin hän päätti ryhtyä tutkimusmatkailijaksi mentaalimaailmassa.

8.19 Musta loosi

¹Ihmisiä, jotka ovat tietoisesti ”luopuneet ihmisyydestään”, jotka ovat katkaisseet kausaaliverhonsa pienemmän inkarnoituvan osan ja kausaalimaailmaan jäävän suuremman osan välisen yhdistävän langan, voidaan pitää mustan loosin jäsenenä tai sen palvelijoina. He ovat evoluution vannoutuneita vihollisia, koska he tietävät, että kun evoluutio planeetassa on edennyt niin pitkälle, että planeetta voidaan hajottaa, he ovat menettäneet mahdollisuudet käyttää valtaa jatkossa.

²Monadi ikitomina on jumalallinen ja tuhoutumaton. Mutta ihmiskunnassa monadi voi tuhota alimman triadinsa ja kausaaliverhonsa. Ja tämän se tekee lopulta sen jälkeen, kun se on katkaissut alemman ja korkeamman kausaaliverhon välisen yhteyden. Silloin alempi verho ei voi täytyä, vaan se ohenee (menettäen vähitellen yhä enemmän mentaalitomeistaan), kunnes se lopulta puhkeaa. Tämän jälkeen monadi saa ”tehdä matkansa uudelleen” ja hankkia jälleen kerran alimman triadin ja uuden kausaaliverhon. Laskelmien mukaan tämä kestää noin 30 aionia. Tänä aikana monadin korkeampien triadien on odotettava aikaa, jolloin ne voidaan yhdistää uuteen alimpaan triadiin, toistriadin nukkuessa superessentiaaliverhossaan ja kolmatriadin nukkuessa manifestaaliiverhossaan. Monadia sillä aikaa odottava kauhistuttava huono korjuu voi vain herättää myötätuntoa sellaista järkyttävää kohtaloa kohtaan.

³Tämän valitettavan käyttäytymisen syynä on se, että monadi ihmisenä kieltäytyy luopumasta itsekkyydestään, kieltäytyy liittymästä ykseyteen ja palvelemasta elämää ja evoluutiota epäitsekkäästi, kieltäytyy luopumasta vallastaan, kieltäytyy soveltamasta korkeamman elämän lakeja.

⁴Näin tehdessään se kuitenkin tietämättään ja tahtomattaan suorittaa tehtävän, joka hyödyttää suurta manifestaatioprosessia. Se työskentelee involuutiovoimien parissa ja nopeuttaa siten monadien involuutiota. Se toimii huonon korjuun välittäjänä, kun se pakottaa ihmiset tottelemaan sen saatanallisia aikeita.

⁵Kuka tahansa yksilö ei pysty katkaisemaan ensiminänsä ja toisminänsä välistä yhteyttä. Tämä edellyttää, että yksilö on hankkinut humaniteettiasteen perspektiivitajunnan (47:5). Hän on läpäissyt pyhimysasteen ja saavuttanut korkeimman ihmiselle mahdollisen emotionaalisen tason (48:2) mitä hienostuneimpien itsekkäiden vaikuttimien ohjaamana. Mitään todellista tietoa olemassaolon tarkoituksesta ja päämäärästä hän ei voi koskaan hankkia. Hänestä ei voi tulla kausaaliminä.

⁶Oikeastaan murros tapahtuu vain silloin, kun hän joutuu sen tietoisien valinnan eteen, joka koskee evoluution epäitsekästä palvelua. Hän tietää, mitä hän tekee, kun hän päättää jäädä alempiin maailmoihin henkilökohtaisen vallan harjoittamisen vuoksi. Hän menettää pian kykynsä inkarnoitua ja viettää jatkoelämänsä emotionaalimaailmassa, ja hallitsee sieltä käsin fyysisessä maailmassa olevia ihmisiä ja tekee kaikkensa estääkseen heitä kehittymästä, yrittää pitää heidät tietämättömyydessä ja orjuudessa, illuusioissaan ja fiktioissaan, yrittää luoda lukemattomia tuhoisia joukkopsykooseja, kaikkea sitä, mikä voi vahvistaa ihmisen itsekkyyttä, kaikenlaista vihaa. Nietzsche sekä Hitler ja hänen joukkonsa ovat tyypillisiä esimerkkejä mustan loosin uhreista. Näiden asioiden tuntemuksen vääristeleminen on aiheuttanut legendan saatanasta.

IDEALITEETTIASTE

8.20 Johdanto tietoon idealiteettiasteesta

¹Myös idealiteettiasteella on kehitystasonsa. Aluksi yksilö hankkii subjektiivisen tajunnan alimmassa ja seuraavaksi alimmassa kausaalisisessä molekyyllilajissa. (47:2,3). Tämän jälkeen hänen tehtävänsä on elävöittää kausaaliverhon kolme keskusta, jotka mahdollistavat yhteyden toistriadin kolmeen yksikköön. Sen jälkeen tulee rakentaa ensitriadin mentaalimolekyylin ja toistriadin mentaaliatomin välinen silta. Kun monadi kykenee keskistymään tähän mentaaliatomiin, yksilöstä tulee kausaaliminä.

²Kausaaliasteella olevan yksilön monaditajunta on keskistynyt kausaaliverhoon. Tämä saa aikaan emotionaaliverhon hajoamisen. Silloin minä voi erottaa, mitä se todella tietää, ja mitä se ei tiedä, on vapauttanut itsensä emotionaaliasteen illuusioista ja mentaaliasteen fiktioista. Vasta nyt yksilö kykenee omien kokemustensa ansiosta hankkimaan tietoa viidestä maailmastaan (47–49) ja olemassaolon tarkoituksesta ja päämäärästä, tutkimaan menneisyyttä, toteamaan esoteriikan yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa ihmisen maailmojen osalta.

³Monet kutsuvat kausaaliverhoa ihmisen ”sieluksi” ja superessentiaaliverhoa hänen ”hengeeseen”. On jäänyt selventämättä, että yksilö (monadi, ikiminä) on ikiatomi, joka asteittain aurinkokunnassa tapahtuvan evoluutionsa aikana pukeutuu yhteentoista verhoon. Sanoja koskevan sekaannuksen ja kiistojen välttämiseksi olisi parasta ottaa käyttöön matemaattiset nimitykset.

⁴Kausaaliverho on ainoa verho, jossa yksilö on eristynyt minä, jätetty omien resurssiensa varaan. Tämä niin kutsuttu sielun yksinäisyys on välttämätön itsetietoisesta itsemääräytyvyyden hankinnalle, edellytys minän itseidentiteetin säilymiselle korkeampien maailmojen yhä intensiivisemmässä ykseytajunnassa. Kaikki ihmiskunnassa oleva palvelee tämän itsekeskeisen yksilötajunnan vakiinnuttamista. Kun tämä on tapahtunut, yksilön tehtävänä on siirtää tämä itsekeskeisyys sisällyttämään yhä useampia yksilöitä, kunnes minä lopulta sulkee sisäänsä ihmiskunnan ja sen jälkeen kaiken elämän. Siten minä pätevyöityy tulemaan kollektiiviolenoksi.

⁵Vasta korkeampana emotionaaliminänä kulttuuriasteella yksilö kykenee saamaan yhteyden kausaaliverhonsa tajuntaan, ja siten hänen voidaan sanoa tulleen ihmiseksi. On ymmärrettävää, kuinka Diogenes lyhtyneen saattoi torin tungoksessa turhaan etsiä ihmisiä. Kausaalitajunta pysyy passiivisena, kunnes yksilön omat värähtelyt alkavat aktivoida sitä mystikkoasteella. Mitkään alle lajien 48:3 ja 49:3 olevat värähtelyt eivät sen tähden voi yltää lajiin 47:3 ja vaikuttaa kausaaliverhoon. Vain muutaman yksittäisen kerran voi sivilisaatioasteella oleva alempi mentaaliminä vastaanottaa inspiraation kausaalisen ylitajunnan kautta. Vasta korkeampana mentaaliminänä yksilö tulee vähitellen subjektiivisesti tietoiseksi kausaalimaailmassa.

⁶Monet esoteerikot kutsuvat yksilöä ”sieluttomaksi”, kunnes hän on tullut tietoiseksi kausaaliverhossaan. Hän hankkii subjektiivisen kausaalitajunnan kausaalimaailmassa (47:2,3), organismin ulkopuolella ollessaan myös objektiivisen tajunnan ja vasta nyt henkilökohtaisen yhteyden planeettahierarkian jäseniin. Tällä asteella yksilö toteaa esoteriikan olevan yhdenmukainen todellisuuden ja elämän kanssa sekä subjektiivisessa että objektiivisessa suhteessa. Siihen saakka se on vain työhypoteesi. Yksilö oivaltaa, että ilman esoterikkaa ihmiskunta jää harhautuneeksi olemassaoloon, tietämättömäksi elämän tarkoituksesta ja päämäärästä.

⁷Idealiteettiasteella yksilö samaistuu kausaali-ideoihinsa.

⁸Tällä asteella kausaaliverho on täysin aktiivinen ja essentiaaliverho (46) aktivoituu voimakkaasti.

⁹Kausaalitajunnan hankittuaan ihminen on saavuttanut todellisen kotinsa. ”Tuhlaajapoika on palannut isänsä taloon” – osittain väärinymmärretty vertaus, koska ei ollut tietoa kausaaliverhon jakautumisesta monadin inkarnoituessa ihmisenä. Vasta nyt ihminen on todellinen ihminen, jolla on täydellinen ymmärtämys kaikkea inhimillistä kohtaan.

¹⁰Värähtelyt ovat aktiivisia kahdessa korkeimmassa mentaalisisessä (kausaalisisessä) molekyyllilajissa ja atomilajissa.

¹¹Idealiteettiasteen saavuttamisen edellytyksenä on vapautuminen riippuvuudesta emotionaalisuuteen. Eräs esimerkki tästä on Goethe, jonka tien kausaalitajuntaan esti hänen emotionaalisuutensa. Hänen ystävänsä Schiller oli tässä suhteessa onnekkaampi, mikä ilmeni siitä, että hän ymmärsi syvemmin kausaali-ideoiden voiman, vaikka monet humaniteettiasteen tasot olivat häneltä vielä suorittamatta.

¹²Kuten edellä olevasta käy ilmi, samaistuu ihminen barbaariasteella pääasiassa fyysisiin värähtelyihin ja hankkii ymmärtämystä fyysisistä ilmiöistä. Sivilisaatio- ja kulttuuriasteella emotionaalisuus saa yhä suuremman merkityksen. Humaniteettiasteella yksilö pyrkii hitaasti vapautumaan orjallisesta riippuvuudestaan emotionaalisuuteen. Idealiteettiasteelle on tunnusomaista yksilön vastaava pyrkimys vapautua konkreettis-muodollisesta mentaaliajattelusta.

¹³Vasta idealiteettiasteella yksilön täytyy lopullisesti vapautua ja hän voi vapautua itsekkyydestään. Ihminen on valmis ihmisenä, kun hän on hankkinut ne ominaisuudet ja kyvyt, joita vaaditaan jatkokehitykselle viidennessä luomakunnassa.

¹⁴Tämän luomakunnan edustajia on olemassa fyysisessä inkarnaatiossa, tuntemattomina muille kuin oppilailleen. Muilla planeettahierarkiaan kuuluvilla yksilöillä eetteriverho on heidän alin verhonsa. Organismi on heille ja heidän evoluutiota palvelevalle työlleen kelpaamaton väline.

¹⁵Idealisti (idealiteettiasteella oleva yksilö) oivaltaa täysin velkansa elämälle, että hän on saanut kaiken lahjaksi ja tulee tietoiseksi vastuustaan. Mitä kaikkea hierarkia ja seitsemään yhä korkeampaan valtakuntaan kuuluvat yksilöt ovatkaan tehneet puolestamme! He ovat muovanneet kosmoksemme kaikkine sen eri maailmoineen, mikä oli välttämätöntä yksilön potentiaalisen tajunnan heräämiselle ja mahdollistaa hänen kehittymisensä kaikkitietävyyteen ja kaikkivoipaisuuteen. He ohjaavat yksilöiden kehitystä yhä korkeampiin elämänmuotoihin. He pitävät huolen siitä, ettei kosmos rappeudu kaaokseksi ja että lahjomaton oikeus toteutuu kaikille. He antavat ihmisille tietoa siinä määrin kuin he tarvitsevat sitä kehitykselleen eivätkä käytä sitä väärin elämän vahingoksi. Juuri väärinkäyttö estää heitä antamasta meille todellista tietoa. Sillä tieto on valtaa. Ja valtaa väärinkäyttävät kaikki, jotka eivät ole saavuttaneet idealiteettiastetta.

¹⁶Idealisuus alemmilla asteilla on aina hyvä asia. Mutta se johtaa liian helposti itsepetokseen, koska ihminen on yleisesti ottaen ihmisluonnosta ja sen vaikeuksista tietämätön. Vasta idealiteettiasteella ihmisellä on edellytykset oivaltaa, kuinka vaikeaa on ymmärtää toisia ja itseään, oivaltaa, kuinka mahdotonta alemmilla asteilla olevien yksilöiden on arvioida oikein ilman tietoa todellisuudesta ja elämästä.

¹⁷Objektiivisesti itsetietoisena kausaaliverhossaan yksilö tietää, että hän on minä ja että näkyvä fyysinen maailma ei ole illuusio, kuten länsimainen subjektivismi ja intialainen illusiofilosofia väittävät.

¹⁸Vasta idealiteettiasteella kausaaliminänä yksilön tulisi pyrkiä hankkimaan ”selvänäköisyys” (korkeampi objektiivinen tajunta). Sitä ennen tämän kyvyn tarjoama voima on vain vahingoksi, viivyttää yksilön kehitystä ja kylvää paljon huonoa kylvöä. Ihmiset pysyvät egoisteina (huolimatta kaikesta tietämättömyyden ideaalisuutta koskevasta puheesta), kunnes he ovat siirtyneet ykseyteen. Lisäksi alemman lajin selvänäköisyys (fyysis-eetterinen ja emotionaalinen objektiivinen tajunta), jonka alemmilla asteilla oleva ihminen voi hankkia, on äärimmäisen epäluotettavaa lajia, ja sitäkin kohtalokkaampaa, mitä enemmän yksilö sokeasti uskoo näkemäänsä ja pitää kaikkea pysyvänä todellisuutena. Emotionaalimaailman ja mentaalimaailman ainemuodot ovat (näkyviin fyysisiin molekyylilajeihin kuuluvia ainemuotoja sekä ihmisten ja deejien verhoja lukuun ottamatta) pelkkiä alempien maailmojen elämäntietämättömien olentojen mielikuvituksellisia luomuksia. Menneiden vuosisatojen historialliset hahmot ja heidän elämästään historiassa ja romaaneissa kuvatut kohtaukset ovat niin ikään olemassa, ja niitä pidetään aitoina ilmiöinä. Tietämättömyys löytää aina fiktionsa ja illusionsa muovautuvissa hahmoissa tai muilla tavoin vahvistettuina. Alempien maailmojen olennot ovat yleisesti tietämättömyytensä uhreja, koska heiltä puuttuu kausaalitajunta. Vasta kausaaliminä voi oikeutetusti sanoa, että se todella tietää.

¹⁹Kausaaliasteella ihminen kykenee omien todellisuutta koskevien tutkimustensa ansiosta vakuuttumaan siitä, että esoteriikka antaa hänelle oikean tiedon todellisuudesta ja elämästä. Sitä ennen hänen hyväksymänsä esoteerinen tieto on edelleen työhypoteesi, vaikuttipa se hänestä kuinka vakuuttavalta ja ylivoimaiselta tahansa.

²⁰Tieto olemassaolosta, todellisuudesta ja elämästä on aina ollut olemassa planeetallamme. Mutta se ei ole ollut sellaisen ihmiskunnan saatavilla, jolla ei ole ollut kykyä käsittää sitä tai jolla on ollut kyky väärinkäyttää tietoa.

²¹Tarvitaan tuskin muuta kuin yksinkertaisin terve järki käsittämään, että evoluutio ei pääty neljänteen luomakuntaan vaan jatkuu korkeammissa valtakunnissa. Pitäisi olla myös itsestään selvää, etteivät nämä enää kuulu ihmiskuntaan.

²²Yksilöt, jotka ovat olleet niin paljon joukkoja edellä, että he ovat kyenneet käsittämään ja jääneet etsijöiksi, ovat myös saaneet tiedon. Viidennen luomakunnan yksilöt ovat ottaneet kiittämättömän tehtävän inkarnoitua välittääkseen tarpeellista tietoa. He ovat antaneet ihmisille eri kehitysasteille mukautettuja uskontoja, jotta he voisivat elää rauhassa keskenään ja saada heidän käsitysmahdollisuuksiinsa mukautetun metafysiikan. He perustivat salaisia tietokuntia niille, jotka tarvitsivat järkevää metafysiikkaa.

²³Nykyään niin suuri osa ihmiskunnasta on hankkinut niin paljon pohdintakykyä, että planeettahierarkia on päättänyt sallia ihmiskunnan kokonaisuudessaan saada olemassaoloa koskevan tiedon. Uskonnollinen metafysiikka on osoittautunut riittämättömäksi.

²⁴Ihminen saa kaiken tarvitsemansa tiedon lahjaksi, kun hän on tehnyt kaikkensa voidakseen käyttää sitä oikein. Kaikki alemmissa maailmoissa oleva on peräisin korkeammista maailmoista, olipa kyse aineesta, energiasta tai tajunnasta. Kaikki on lahjaa ylhäältä. Ja tämä pätee kaikkiin maailmoihin paitsi korkeimpaan maailmaan. Korkeampien maailmojen tehtävänä on palvella alempia kautta koko sarjan. Se, joka ei tahdo palvella vaan etsii vain omaansa, on kypsymätön korkeampiin maailmoihin. Ihmiskuntaa palvelevat inhimilliset nerot (emotionaalinerot = pyhimykset, mentaalinerot = korkeammat mentaaliminät) kokevat kausaali-idean, jonka ylivoimainen perspektiivi kauneudellaan ja voimallaan saa heidät uhraamaan kieltäymysten täyttämän elämänsä välittääkseen idean ihmiskunnalle. Kiitokseksi heitä halveksitaan, pilkataan ja vainotaan.

8.21 Ihminen kausaaliminänä

¹Kausaaliminä on monadi, joka on täysin tietoinen siinä kausaaliverhossa, jonka se hankki siirtyessään eläinkunnasta ihmiskuntaan. Tämä verho ympäröi aina monadia sen alimmassa triadissa ihmiskunnassa.

²Tullakseen kausaaliminäksi yksilön on täytynyt nähdä emotionaalisen illusiivisuuden ja mentaalisen fiktiivisyyden läpi ja oivaltaa kaiken sen suhteellinen arvottomuus, mikä on elämäntietämättömän ihmiskunnan pyrkimysten kohteena (valta, kunnia, rikkaus, oppineisuus jne.).

³Tullakseen kausaaliminäksi yksilön on täytynyt silloittaa ensitriadin mentaalimolekyylin ja toistriadin mentaaliatomin välinen ”kuilu”, mikä mahdollistuu yksilön hankkiessa alkavan tajunnan kausaaliverhon atomitajunnassa.

⁴Siirtyminen korkeammalta mentaaliasteelta (47:4) kausaaliasteelle (47:3), minkä yhteydessä monadi hankkii itsetietoisuuden pysyvässä verhossaan, jossa se on viipynyt aina ihmiskuntaan astumisensa jälkeen, on vaikein kaikista ihmiskunnassa tapahtuvista prosesseista. Erittäin harvat onnistuvat siirtymään omin avuin alimman triadin mentaalimolekyylistä toistriadin mentaaliatomiin.

⁵Vasta kun monadista on tullut kausaaliminä, yksilö on suvereeni ihmisenä, koska hänen ei enää koskaan tarvitse joutua illusioiden ja fiktioiden uhriksi. Tämä ei tarkoita kaikkietävyyttä olemassaolossa. Mutta hän voi erottaa toisistaan sen, mitä hän tietää ja mitä hän ei tiedä ihmisen maailmoissa.

⁶Kausaaliminä merkitsee siirtymistä neljännestä luomakunnasta viidenteen luomakuntaan.

Se on täydellinen ihminen ja alkava yli-ihminen.

⁷Kausaaliminä voi hankkia tietoa kaikesta menneestä (kaikista aineellisista tapahtumista ja kaikista tajunnanilmaisista) planeettamme viidessä maailmassa (47–49). Sillä on pääsy kaikkien toisminuuksien muodostamiin kausaali-ideoihin, jotka ovat kulkeneet tämän maailman läpi ja jotka sisältävät toisminuuksien tietoa ihmisen viidestä maailmasta (47–49) sekä perustavanlaatuisia tosiasioita olemassaolosta yleensä, kosmoksen yhä korkeampien minuuksien koko ketjun välittämiä tosiasioita.

⁸Myös kausaaliminät voivat tehdä inkarnaation aikana virheitä, koska kausaali-ideoiden on matkallaan fyysisiin aivoihin läpäistävä kolme eri suodatinta: mentaalisten, emotionaalisten ja fyysis-eetteristen aineiden värähtelyt.

⁹Alemmilla kehitysasteilla normaaliyksilö on inkarnaationsa aikana objektiivisesti tietoinen vain näkyvässä fyysisessä maailmassa, subjektiivisesti tietoinen emotionaalimaailmassa ja mentaalimaailmassa. Siirryttyään fyysisestä maailmasta emotionaalimaailmaan hänestä tulee objektiivisesti tietoinen siinä. Sen jälkeen, kun hän on jättänyt myös emotionaaliverhonsa ja jatkaa tietoista inkarnaatio-olemassaoloaan mentaaliverhossaan, hän on kuitenkin edelleen vain subjektiivisesti tietoinen siltä osin kuin hän ottaa visionsa jonain muuna kuin omina mentaalisisina luomuksinaan. Hänen omasta tajunnastaan riippumaton objektiivinen mentaalimaailma aineellisessa todellisuudessaan jää hänelle saavuttamattomaksi, eikä hän voi sitä objektiivisesti havaita. Tällaiset tutkimukset tulevat hänelle mahdollisiksi vasta sen jälkeen, kun hän on fyysisessä elämässä hankkinut mentaalisen objektiivisen tajunnan, eli tarkemmin sanottuna: tullut kausaaliminäksi.

¹⁰Otsakeskus ja siihen liittyvät energiat tekevät hänestä ”valkoisen maagikon”, mikä tarkoittaa, että hän kykenee hallitsemaan fyysisen aineen, sekä eetterisen että ”näkyvän”. Mutta tätä kykyä hän ei voi käyttää omaksi hyväkseen, vaan ainoastaan evoluution palvelukseen. Sen väärinkäytöllä olisi kohtalokkaita seurauksia ja se estäisi tajunnan kehittymisen pitkäksi aikaa. Se, mikä tekee hänestä valkoisen maagikon, on hänen kykynsä käyttää planeettahierarkian viidennestä departementista tulevia energioita, ja nämä energiat eivät olisi enää hänen käytettävissään, jos hän käyttäisi niitä väärin. ”Musta maagikko” ei voi koskaan käyttää kausaalienergioita, vaan ainoastaan mentaalienergioita.

¹¹Yksilö pyrkii sopeutumaan täysin ja epäitsekkäästi ryhmänsä tarpeisiin ja päämääriin. Hänen henkilökohtainen elämänsä on hajautettua, itsekkydestä vapaata. Hän elää palvelukseen elämää, kehitystä ja ihmiskuntaa hankkimansa olemassaolon tarkoitusta ja päämäärää, todellisuutta sekä elämän lakeja koskevan tiedon mukaisesti. Jos tämä on egoismia, niin se on egoismia, joka oivaltaa, että vain vapautumalla kaikesta persoonallisuuteen kuuluvasta yksilö voi saavuttaa ihmisen päämäärän, ykseyden, välttämättömän ominaisuuden viidenteen luomakuntaan siirtymiselle, planeettahierarkiaan astumiselle.

¹²Idealisti (idealiteettiasteen saavuttanut) oivaltaa, että minän kaipuu on yksilöllisen kehityksen sisin liikkeellepaneva voima – tiedon, oivalluksen, ymmärtämyksen, ominaisuuksien, kykyjen, ihanteiden toteuttamisen kaipuu.

¹³Tämä kaipuu stimuloi yksilön verhoissa olevia korkeampia molekyyllilajeja tehostuvaan aktiivisuuteen. Verhoissa jo olemassa olevien molekyylien yhtenäinen vetovoima vetää korkeampia molekyyliä verhoihin. Kaikki riippuu kaipauksen pyrkimyksestä.

¹⁴Ihmisen sanotaan hankkineen ”kuolemattomuuden” hänen hankittuaan täyden kausaalisen objektiivisen tajunnan, koska hän ei voi enää koskaan menettää tajunnanjatkuvuuttaan, toisin sanoen hänen ei enää koskaan tarvitse syntyä uudelleen tietämättä menneisyydestään. Hänen hankkimansa tajunta tai kapasiteetti ei enää koskaan jää piileväksi tai alitajuiseksi.

¹⁵Ennen kuin yksilö on saavuttanut kausaaliasteen, hän on liian helposti ulkoisten vaikutteiden tai alitajunnassa piilevän varaston vaikutuksen alainen. Jos yksilö puuhaa kielteisten asioiden parissa, hänen tajuntansa vajoaa kosketuksiin menneisyyden kerrostumissa olevien mui-
tojen kanssa.

¹⁶Idealiteettiasteen saavuttaminen ja kausaalisen objektiivisen tajunnan hankinta vaativat, että yksilö on perehtynyt esoteeriseen tietoon, omaa tietoa todellisuudesta ja elämästä, olemassaolon tarkoituksesta ja päämäärästä. Ilman tätä tietoa yksilö jää avuttomaksi emotionaalisten fiktioiden ja mentaalisten illuusioiden uhriksi. Uskonto, filosofia tai tiede ei voi tarjota hänelle vaadittavaa tietoa olemassaolosta tai kausaali-intuition hankintatavasta. Joogafilosofia (veedaanta, advaita, saankhya) ja siihen liittyvä joogaharjoitus voivat auttaa yksilöä hankkimaan objektiivisen tajunnan (selvänäköisyyden) eetterimaailmasta ja emotionaalimaailmasta, mutta ei mentaalimaailmasta ja vielä vähemmän kausaalimaailmasta.

¹⁷Kaikesta joogafilosofiastaan huolimatta intialaiset eivät tiedä mitään planeettahierarkiamme. Ja se tarkoittaa, ettei heillä ole tietoa esoteriikasta eikä mahdollisuutta yhteyteen hierarkian kanssa. He epäilevät sellaisen hierarkian olemassaoloa. Joogin perimmäinen päämäärä on niin kutsuttu nirvana, josta hän ei tiedä mitään todellista, vaan hänellä on vain fiktioita. Hänen selityksensä manasista, buddhista ja nirvanasta samoin kuin uudelleensyntymisestä ja karmasta (kylvön ja korjuun laista) ovat kaikki harhaanjohtavia.

¹⁸Idealiteettiaste merkitsee sitä, että yksilöstä tulee kehitystä valvova hierarkian palvelija ja että hän antaa oman panoksensa evoluution hyväksi tehtävässä työssä. Kausaalimaailma on ihmisen varsinainen koti, koska ihminen on itse asiassa pysyvällä, inkarnoituvalla kausaaliverholla varustettu kausaaliolento. Juuri tämä verho tekee yksilöstä ihmisen eläinkuntaan kuulumisen jälkeen.

¹⁹Kausaalimaailma on, kuten Platon vihjaisi, kaiken olemassaoloa, olemassaolon laatua sekä tarkoitusta ja päämäärää koskevan tietomme lähde. Alemmissa maailmoissa minä on illuusioiden ja fiktioiden uhri. Kausaali-ideat esittävät todellisuuden sellaisena kuin se on ilman petoksen mahdollisuutta. Kausaali-ideat ovat tietyssä suhteessa verrattavissa valtaviin ajatusjärjestelmiin, jotka sisältävät verrattomasti useampia tosiasioita kuin mitkään mentaalijärjestelmät, minkä tähden ne hajottavat nämä rajoitukset. Mutta mitä hyötyä niistä on ihmisille? He eivät kykene ymmärtämään niitä, he asettavat ne virheellisiin yhteyksiin ja käyttävät niitä väärin omaksi ja muiden vahingoksi. Kausaali-ideat ovat kausaaliminuuksia varten, eivät alempia minuuksia varten. Kausaaliminä kykenee erottamaan tietämyksen ja tiedon toisistaan. Tietämyksestä saatavan tiedon osuus on yleensä noin yksi prosentti. Mentaaliminä uskoo olevansa suvereeni, mutta sen ainoa tiedonkriteeri on virheetön ennustus, joka ilmenee luonnonlakien (aineen pysyvien suhteiden) erehtymättömänä soveltamisena.

²⁰Kuten kaikilla muillakin maailmoilla, on myös kausaalimaailmalla täydellinen kollektiivinen tajuntansa ja täydellinen muistinsa. Alempien maailmojen muistit ovat ihmisten muistien tavoin kaoottisia ja hajanaisia. Kausaalimuisti on planeettamme korkein ja ainoa luotettava muisti. Muut muistit toistavat illuusioita ja fiktioita. Kausaalimuisti toistaa todellisuuden vääristelemättömänä sen kausaaliyhteydessä.

²¹Loogisesta näkökulmasta katsottuna sellaiset ilmaisut kuin ”tilan ja ajan tuolla puolen” tai ”aikaa ei ole” tai ”ikuinen nykyhetki” ovat virheellisiä kuten useimmat esoteeriset ilmaisutavat; niitä ei ole tarkoitettu muiden kuin kausaaliminuuksien ymmärrettäviksi. ”Tilan ja ajan tuolla puolen” on kosmoksen tuolla puolen, siis kaaoksessa. Aika on kestoja, jatkuvaa olemassaoloa. ”Ikuinen nykyhetki” on olemassa vasta korkeimmassa kosmisessa maailmassa. Korkeammassa maailmoissa yksilöllä on yhä laajempi näkymä tulevaisuuteen. Jokainen korkeampi maailma laajentaa nykyhetkeä taaksepäin ja eteenpäin. Kausaalimaailmassa on planeettamme historia, aurinkokuntamme manifestaatiomaailmassa (43) on meidän aurinkokuntamme historia jne. Mitä läheisempi tieto yhä korkeampien maailmojen manifestaatioprosessista, sitä enemmän voidaan ennustaa pääpiirteittäin.

²²Kausaalimaailmassa on kaikkien ensiminuuksien ja toisminuuksien kausaaliverhot, riippumatta siitä, ovatko he inkarnaatioissa vai eivät. Inkarnoituvat ensimmäiset jättävät inkarnoituessaan suuremman osan kausaaliverhostaan kausaalimaailmaan. Pienempi osa sulkee sisäänsä inkarnaatioverhot. Näitä kahta inkarnaation aikana toisistaan erotettua osaa kutsuttiin esoteerisessa

kielenkäytössä ”kaksoissieluiksi”, ilmaus, joka tietenkin sai tietämättömät puhumaan hölynpölyä.

²³Kausaaliminänä yksilöllä on katoamaton tajunnanjatkuvuus, jota hän ei koskaan menetä myöhemmissä inkarnaatioissaan. Esoteerisesti ilmaistuna tajunnanjatkuvuuden saavuttaneen sanottiin ”tulleen kuolemattomaksi”. Viisasteleva tietämättömyys, joka kuvittelee pystyvänsä tulkitsemaan kaiken, on tavalliseen tapaan selittänyt tuon ilmaisun syvämielteisellä hölynpölyllä. Ihminen ei tiedä mitään menneisyydestään, koska hän on menettänyt tajunnanjatkuvuutensa ja luulee siksi olevansa toinen ihminen. Yksilö, joka on monadi, minä, ei voi koskaan kuolla ja on ikuisesti kuolematon.

²⁴Kausaaliminä on tietoinen siitä, että se on sielu, jolla on keho, eikä keho, jolla on sielu.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Ihmisen kehitysasteet (Människans utvecklingsstadier)*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Kaksi (Livskunskap Två)*. Suomentanut Irmeli Adelskog. Copyright © 2024 Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency (www.laurency.com). Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 2024.12.14.